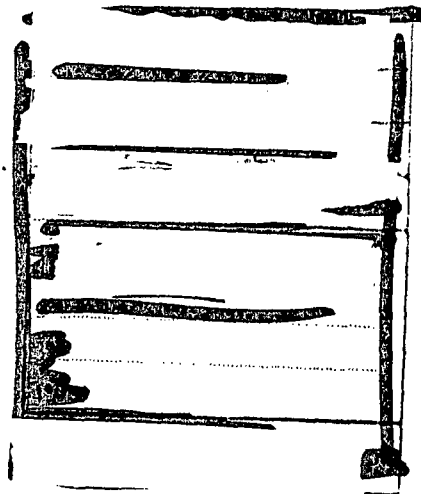

Bijlage A

AANTEKENEN

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
BJZ/K&L - IPC 880
Postbus 20951
2500 EA DEN HAAG

Bed 710

Betreft : Zienswijze ontwerpbesluit houdende wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer met betrekking tot 'traditioneel schieten'.

29 maart 2009

Geachte minister Cramer,

A1

Bij deze laten wij u onze zienswijze toekomen. ✓

De schutterij is weliswaar opgericht rond 1900, maar bestaat pas effectief sedert 1958. De schutterij heeft zich op de huidige locatie in 1978 gevestigd en een hinderwetvergunning voor harkschieten verworven. Onze woningen stonden er toen al geruime tijd. In de loop der tijden zijn de schietactiviteiten van de schutterij alsmaar uitgedijd en de daaruit voortvloeiende overlast evenzeer. Men is begonnen met drie schietbomen en nu staan er negen. In 2001 werd de overlast en de overtredingen van de voorschriften te groot en zijn wij juridisch actie gaan ondernemen. De schutterij heeft zich nimmer constructief opgesteld; concessies kwamen slechts van onze kant. Ook burgemeester koos volledig partij voor de schutterij en tijdens een op zijn initiatief gevoerd overleg begon hij tegen ons uit te varen, maar daarvoor hadden we geen verlofuren opgenomen. Wij kregen daarbij nog het advies de andere kant op te kijken, dan zagen wij de problemen niet. Zie bijgevoegde brief van 30 juli 2002 van onze raadsman. In dat jaar hebben wij zelfs kogels in onze tuin gekregen, waarvan proces-verbaal is opgemaakt.

Wij hebben begrepen, dat u het schietlawaai van schutterijen vrij wilt stellen van normering, met dien verstande dat de gemeente - als zij dat wil - zelf geluidsnormen mag opstellen. Dit op verzoek van de Tweede Kamer, die op grond van onjuiste informatie van belanghebbende leden veronderstelt dat schutterijen in hun bestaan bedreigd worden als ze geen vrijstelling zouden krijgen. Niets is minder waar. Er komen in Limburg eerder schutterijen bij dan dat er verdwijnen. In Noord-Brabant en Gelderland zijn er geen problemen en in Limburg slechts bij een enkele schutterij, zoals hier het geval is. Deze vereniging had al lang verplaatst had moeten zijn als men de planologische en milieuregels had gevolgd. De schutterij trekt daar niet aan en de gemeente nog minder.

Op ongeveer 30 meter van onze woningen begint het schutterijterrein, niet alleen bestemd voor oefeningen maar ook voor grotere schietevenementen. De afstand achtergevel woning tot standplaats schutters bedraagt ongeveer 70 tot 80 meter. De schutterijlocatie is dan ook in strijd met een goede planologische ordening. Dat is indertijd een verkeerde keuze van de gemeentebestuur geweest. Dit is kern van het probleem. En nu tracht men met behulp van vrijstelling van milieunormen en een mogelijke pro-schutterij geluidsverordening, de vestiging op deze plaats te behouden. Als de schutterij in het kader van stad- of dorpsuitbreiding had dienen te verkassen zou de verplaatsing snel geregeld zijn.

De schutterij heeft verschillende milieuvergunningen aangevraagd, die alle door de Raad van State vernietigd zijn vanwege het veroorzaakte schietlawaai. Het ging hierbij niet alleen om de bovenmatige hinder van het reguliere oefenschieten, maar daarbij komen nog de veelvuldige feestwedstrijden met uren- en urenlang schieten en allerlei bijkomende hinder van muziek- en omroepinstallaties. De verplichte kogelvanger - de wattenkogelvanger - zou bij goede isolatie eigenlijk geen geluid mogen veroorzaken, maar door zelfwerkzaamheid - een eigen constructie - van de schutterij is dat toch het geval. Het gebruik van de geluidgedempte buks was een kort leven beschoren, die bleek evenmin te werken. De kogelvangers diende men te gebruiken vanwege de aanwezige bossen, waar geen kogels geraapt kunnen worden. De voorgeschreven affuit werd nimmer gebruikt en het ziet er niet naar uit dat die ooit gebruikt zal worden. De schutterij wil na de mogelijke inwerkingtreding van uw besluit terugkeren naar deze locatie. Dan is er geen vergunning meer nodig; een melding volstaat en de gemeente zal alleen die maatwerkvoorschriften opstellen, die het de schutterij mogelijk maakt op deze locatie te schieten.

Thans heeft de schutterij een tijdelijke vergunning om elders te kunnen schieten. Men is bij terugkeer naar de oude locatie niet van plan altijd op wattenkogelvangers te schieten; bij feesten en wedstrijden wil men tegen de regels van de circulaire 1995/1995 in weer in het vrije veld schieten met de daarbij behorende onveiligheid en loodvervuiling. Waarschijnlijk krijgt men van de gemeente daarvoor een APV-vergunning.

Wij zien ook niet in, waarom wij hinder zouden moeten ondervinden van de commerciële activiteiten van de schutterij. Deze organiseert het zogenaamde verenigingsschieten en zoals bij veel schuttersevenementen was de staat van dronkenschap zo hoog dat geen enkel team de derde schietronde haalde. Zie bijgevoegd stuk van de Ponyclub. Een regeling die het alcohol drinken en tappen onder het schieten verbiedt, missen wij node. De alcoholnorm voor auto's besturen zou toch ook voor de schietsport moeten gelden.

Met de geplande vrijstelling kunnen wij dan ook niet instemmen. Een gemeentelijke verordening leidt niet tot een redelijke bescherming tegen geluidshinder. Ware dat wel het geval dan zou de schutterij verplaatst dienen te worden of zouden de buksen nog meer geluidgedempt moeten worden gemaakt. Waarom zou een vermaaksvereniging zoals de schutterij geen geluidsregels behoeven na te leven of zeer lichte op te stellen door een gemeentebestuur, waar de schutterijen zelf hun vertegenwoordiging in hebben, en een schietvereniging zonder uniform wel. Het lawaai is immers exact even hard.

*Besluit
26 maart*

Door de vergunningplicht af te schaffen worden onze rechtsmogelijkheden om ons tegen geluidhinder te beschermen tot bijna niets gereduceerd. Slechts een mogelijk beroep op algemene en vage zorgplichtbepalingen blijft over.

Het gemeentebestuur wilde het trommelen (onversterkte muziek) op onjuiste gronden in de buitenlucht toestaan, ook weer een nieuwe activiteit. Zie bijgaand krantenartikel. Er is geen gemeenteverordening voor onversterkte muziek opgesteld en men wilt er ook geen, dus in hun optie had dat trommelen gemogen. De kelderruimte in het clubgebouw voldoet trouwens aan de normale geluidsnormen en het was volgens de vernietigde vergunning de bedoeling dat daar het corps zou gaan spelen. Het bestemmingsplan liet echter het buitentrommelen niet toe.

Met behulp van telefoonterreur, toeterende auto's en scheldpartijen - al dan niet onder invloed van alcohol - is het de schutterij niet gelukt hun wil aan ons op te leggen en hun zin door te drijven. Daarom maar via een wijziging van het Activiteitenbesluit.

*Besluit
26 maart*

Samenvattend : Het schutterijwezen wordt niet bedreigd door te strenge geluidsnormen, zoals de praktijk leert, maar die paar schutterijen die teveel lawaai maken in hun omgeving worden om politieke en persoonlijke motieven van enkele politici de hand boven het hoofd gehouden door voor te stellen het geluid door de politieke vrienden op lokaal niveau te laten regelen zonder afdoende rechtsbescherming voor de burgers.

Dat vinden wij niet juist. Handhaving van de aloude vergunningplicht voor het schieten met vuurwapens of minimaal een verplichting om een gemeentelijke verordening in te stellen op basis van algemeen geaccepteerde, in Europa gangbare geluidsnormen voor schietlawaai, is wat wij voorstaan.

Met vriendelijke groet,

Bijlagen : brief
krantenartikel
ponyclubartikel

AANTEKENEN

Postbus 981 6040 AZ Roermond

College van burgemeester en
wethouders van
Horst aan de Maas
Postbus 6005
5960 AA HORST

datum

30 juli 2002

onderwerp

Handhaving milieuvergunning schutterij Grubbenvorst

Geacht college,

Vanwege de handhaving van de milieuvergunning van schutterij-
hebben cliënten
en
zich tot mij gewend.

In deze kwestie is het een en ander gebeurd en vanwege een verzoek om handhaving heb ik onlangs van u een brief ontvangen. Deze brief noopt mij tot het schrijven van een reactie.

Handhavingsverzoek

Op 24 januari heb ik namens cliënten een verzoek om handhaving vanwege overtreding van de milieuvergunning bij u ingediend. Dit verzoek had betrekking op het niet naleven van voorschrift 2.13 (naleving van de schiettijden in de periode van 1 januari tot 31 maart) en het niet naleven van de geluidsvoorschriften vanwege het schieten op de kogelvanger.

Mijn cliënten hebben u er bij brief van 17 april nog op gewezen dat er op de betreffende locatie nog steeds oud ijzer wordt verzameld en dat dit in strijd met de milieuvergunning is.

Bij brief van 26 april hebben mijn cliënten u er op gewezen dat de schietboom met kogelvanger zonder aanpassing van de milieuvergunning is verplaatst.

Concreet behelst het handhavingsverzoek door de aanvullingen van mijn cliënten dan ook meer dan het oorspronkelijke verzoek van 24 januari. Het verzoek moet dan ook worden aangemerkt als een verzoek tot:

1. handhaving van de geluidsvoorschriften;

2. handhaving van de naleving van de schiettijden;
3. handhaving van de vergunning vanwege het zonder milieuvergunning opslaan en bewerken van oud ijzer en ander ingezameld materiaal;
4. handhaving van de Wet milieubeheer inhoudende dat de verplaatste schietboom niet kan worden gebruikt vanwege het ontbreken van een milieuvergunning voor deze locatie.

Omdat een beslissing op het handhavingsverzoek uitbleef, is het tweede punt op dit moment achterhaald aangezien dit betrekking had op de periode van 1 januari tot 31 maart 2002.

Uitspraak Raad van State

Vanwege het uitblijven van een beslissing op het handhavingsverzoek, is een verzoek om voorlopige voorziening bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ingediend. Bij uitspraak van 4 juli heeft de Raad van State u opgedragen om uiterlijk 18 juli een beslissing op het handhavingsverzoek te nemen.

Gesprek met

Op verzoek van [ ] heeft er op 20 juni een gesprek plaatsgevonden tussen mijn cliënten en de burgemeester. Vanwege omstandigheden kon ik bij dit gesprek helaas niet aanwezig zijn. Omdat door de burgemeester uitdrukkelijk om het gesprek is verzocht, waren mijn cliënten in de veronderstelling dat er door de burgemeester uitleg zou worden gegeven over de te nemen stappen en wellicht een compromis zou worden voorgesteld. In ieder geval werd een objectieve houding verwacht. Mijn cliënten werd echter duidelijk te kennen gegeven dat ze alleen maar lastig waren. Van een objectieve houding en onafhankelijke opstelling van [ ] was in ieder geval geen sprake. Mijn cliënten betreuren dit ten zeerste. Er wordt nu de suggestie gewekt alsof mijn cliënten alles willen frustreren. Mijn cliënten hebben vanaf het begin al aangegeven onder welke condities zij geen problemen hebben met de milieuvergunning. Hierover is ook op het gemeentehuis overleg gevoerd. Omdat de schutterij niet akkoord ging met het compromisvoorstel is vervolgens de formele weg bewandeld. Mijn cliënten mogen er op vertrouwen dat de burgemeester ook voor hun belangen opkomt. Het ware beter geweest als een bestuurder zich tussen de partijen zou opstellen en niet duidelijk partij zou kiezen. Zeker niet nu mijn cliënten op een aantal punten duidelijk in hun recht staan. In ieder geval hebben mijn cliënten het gesprek als bijzonder onprettig ervaren. Zeker vanwege het feit dat het verzoek om het onderhoud vanuit de burgemeester is gekomen, vinden zij het bijzonder jammer dat zij verlofuren hebben opgenomen om vervolgens bij de burgemeester een tirade aan te moeten horen. In ieder geval heeft dit gesprek mijn cliënten er niet van weerhouden om zich toch constructief op te

blijven stellen. Hier kom ik in het vervolg van deze brief op terug.

Antwoord op verzoek om handhaving

Op 11 juli heeft u antwoord gegeven op het handhavingsverzoek. U duidt dit aan als een besluit. Naar mijn mening is er geen sprake van een besluit. U dient het verzoek immers toe te wijzen of af te wijzen. U heeft besloten om de uitspraak van de Raad van State over de milieuvergunning af te wachten. Daarmee heeft u dus besloten om voorlopig geen beslissing op het handhavingsverzoek te nemen. Hiermee legt u de uitspraak van de Raad van State naast u neer.

Hoe verder ?

De verwachting bestaat dat de uitspraak van de Raad van State op korte termijn wordt ontvangen. Voor wat betreft de schiettijden in de maanden januari, februari en maart van 2002 is het verzoek om handhaving achterhaald. Voor wat betreft de geluidsoverlast vanwege het schieten op de schietboom met kogelvanger is de noodzaak om op te treden niet aanwezig zolang deze niet wordt gebruikt. Het ~~illegaal~~ verwerken van afval in de vorm van oud-ijzer is niet vergund en hiertegen kan dus wél handhavend worden opgetreden.

Mijn cliënten kunnen er mee instemmen dat voor wat betreft de geluidsvoorschriften eerst de uitspraak van de Raad van State wordt afgewacht. Dit geldt echter niet voor de verwerking van afval omdat hiervoor, zoals reeds gezegd, de milieuvergunning ontbreekt. Sterker nog, in de vorige vergunningprocedure is het opslaan van oud ijzer expliciet door aanvrager ingetrokken. Ik verzoek u dan ook met nadruk om op dit onderdeel op zeer korte termijn handhavend op te treden. Ik vertrouw er op dat u hiervoor de vereiste termijn van vier weken in acht neemt. Mochten de schietactiviteiten op de boom met de kogelvanger hervat worden, dan zal een herhaald verzoek om handhaving worden gedaan.

Tot slot wil ik nogmaals opmerken dat mijn cliënten zich er zeer wel van bewust zijn dat men in de toekomst verder zal moeten met de schutterij als buurman. Men staat dan ook nog steeds open voor een constructieve oplossing en is ook bereid om daarbij mee te denken. Dit zal echter wel betekenen dat de schutterij ook deze opstelling dient te kiezen. Mijn ervaringen met het bestuur van de schutterij onderschrijven in ieder geval de mening van mijn cliënten dat van een constructieve opstelling van het bestuur geen sprake is. Mochten er in de toekomst gesprekken tussen mijn cliënten, het gemeentebestuur en de schutterij plaatsvinden, dan zal dit in ieder geval moeten plaatsvinden met andere personen van de schutterij dan de huidige bestuursleden. Het is in ieders belang dat partijen in de toekomst zonder problemen daar kunnen

wonen en hun verenigingsactiviteiten kunnen uitoefenen. Ik ga er van uit dat u hetzelfde belang nastreeft.

Ik wacht uw beslissing op het handhavingsverzoek af. Indien u nog vragen heeft, aarzelt u dan niet om mij te bellen. U kunt mij rechtstreeks bereiken op telefoonnummer .

Met vriendelijke groet,

CONFLICT Muziekkorps St. Jan oefent buiten

'Nee, er is geen sprake van buurtje pesten'

Schutterij St. Jan uit Grubbenvorst gaat met haar muziekkorps in de buitenlucht oefenen. De gemeente kan en wil niet weigeren, maar verwacht protest.

door **Leon Janssen**

Buurtje pesten? „Nee, nee, nee”, ontkent Hans Relouw, voorzitter van schutterij St. Jan uit Grubbenvorst in alle toonaarden. Hij heeft bij de gemeente gemeld dat het muziekkorps van St. Jan komend jaar regelmatig buiten wil repeteren. De gemeente kan en wil niet weigeren omdat de repetities vallen binnen de bepalingen van het activiteitenbesluit dat voor de accommodatie van St. Jan aan de Kromboschweg geldt. Maar ze verwacht wel opstand van de burens, die al jarenlang overhoop liggen met de schutters. Ze vreest zelfs dat het conflict

vragen. Er is dan ook geen mogelijkheid bezwaar te maken tegen het buiten repeteren.”

Relouw ontkent ten stelligste dat er sprake is van het 'terugpakken' van de burens, die er vorig jaar voor zorgden dat het schuttershome geruime tijd dicht moest en de Grubbenvorster schutters niet meer mogen schieten op hun terrein.

„Tot nog toe oefenden we in een kelder”, verklaart Relouw. „Maar het muziekkorps moet ook het marcheren oefenen. Tijdens bondsfeesten wordt het korps daarop beoordeeld. Muziek maken en marcheren kunnen we niet samen oefenen in de kelder. Daarom moeten we wel naar buiten. Het buiten oefenen zullen we pas doen als het beter weer is. Ik denk dat we dat een keer of twaalf per jaar doen.” „Ik kan niet in de hoofden van de leden van St. Jan kijken”, reageert wethouder Arie Stas van Horst aan de Maas, „maar ik heb niet de indruk dat de schutterij nu buiten gaat oefenen om de burens te pesten. Wij gaan de burens echter wel een brief schrijven om hen te informeren over de plannen van St. Jan

Clubblad Landelijke Rijvereniging en Ponyclub "De Pijts" Grubbenvorst
"De Smik"

November 2008, jaargang 10, nr 2

Nadat alles tot een goed eind gebracht was, kon het opruimen beginnen. Iedereen hielp een handje mee, zodat deze klus snel gepiept was.

Onze dank aan iedereen die zich ingezet heeft voor het slagen van twee mooie concoursdagen.

Rozenfeesten

Maandag 11 augustus 2008 was een van de dagen waarop Lottum het rozenfestival organiseerde. Deze dag hielp onze vereniging in de horeca. Het was erg druk vooral voor de mensen die in de avond gewerkt hebben. Er was nog versterking nodig om alle mensen te kunnen voorzien van drank. De organisatie heeft ons bedankt voor de inzet en de extra mensen op een korte termijn. Ook namens het bestuur van harte bedankt voor de inzet.

Verenigingsschieten bij de schutterij

Dat je buiten paardrijden ook nog heel andere gezellige dingen kunt doen bij andere verenigingen, blijkt wel op de zaterdag dat de schutterij het verenigings-schieten organiseert. Het was alweer een aantal jaren geleden dat er teams van de ruitclub meededen en er waren ook nogal wat debutanten deze keer.

We waren met ongeveer 15 personen vertegenwoordigd en er werd door een aantal personen verrassend goed geschoten. Een stuk of zes teams mochten door naar de volgende ronde, waaronder drie damesteams. Jammer genoeg begonnen de schemering en de glazen bier parten te spelen, zodat geen enkel team de derde ronde haalde. Maar al met al was het een erg gezellige en spannende middag.

Clubkampioenschappen

Het was de bedoeling dat op zondag 5 okt. de jaarlijkse clubkampioenschappen gehouden zouden worden. Helaas waren er niet heel veel aanmeldingen en daarvan meldden zich een paar dagen van tevoren ook nog mensen weer af.

Daarom heeft de organisatie besloten om de clubkampioenschappen een paar weken te verzetten. Ook die datum was voor een aantal mensen, oa de titelverdedigster bezwaarlijk.

De clubkampioenschappen zijn dan ook tot een nader te bepalen datum uitgesteld.

Inspraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:

Verzenddatum: 29 maart 2009

Uw kenmerk: -

Wijzigingsbesluit

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	-	<p>Wij hebben begrepen, dat u het schietlawaai van schutterijen vrij wilt stellen van normering, met dien verstande dat de gemeente - als zij dat wil - zelf geluidsnormen mag opstellen. Dit op verzoek van de Tweede Kamer, die op grond van onjuiste informatie van belanghebbende leden veronderstelt dat schutterijen in hun bestaan bedreigd worden als geen vrijstelling zouden krijgen. <i>Niets is minder waar. Er komen in Limburg eerder schutterijen bij dan dat er verdwijnen. In Noord-Brabant en Gelderland zijn er geen problemen en in Limburg slechts bij een enkele schutterij, zoals hier het geval is. Deze vereniging had al lang verplaatst moeten zijn als men de planologische en milieuregels had gevolgd. De schutterij trekt daar niet aan en de gemeente nog minder.</i></p> <p>Op ongeveer 30 meter van onze woningen begint het schutterijterrein, niet alleen bestemd voor oefeningen maar ook voor grotere schietevenementen. De afstand achtergevel woning tot standplaats schutters bedraagt ongeveer 70 tot 80 meter. De schutterijlocatie is dan ook in strijd met een goede planologische ordening. Dat is indertijd een verkeerde keuze van de gemeentebestuur geweest. Dit is kern van het probleem. En nu tracht men met behulp van vrijstelling van milieunormen en een mogelijke pro-schutterij geluidsverordening, de vestiging op deze plaats te behouden. Als de schutterij in het kader van stad- of dorpsuitbreiding had dienen te verkassen zou de verplaatsing snel geregeld zijn.</p> <p>De schutterij heeft verschillende milieuvergunningen aangevraagd, die alle door de Raad van State vernietigd zijn vanwege het veroorzaakte schietlawaai. Het ging hierbij niet alleen om de bovenmatige hinder van het reguliere oefenschieten, maar daarbij komen nog de veelvuldige feestwedstrijden met uren- en urenlang schieten en allerlei bijkomende hinder van muziek- en omroepinstallaties. De verplichte kogelvanger - de wattenkogelvanger - zou bij goede isolatie eigenlijk geen geluid mogen veroorzaken, maar door zelfwerkzaamheid - een eigen constructie - van de schutterij is dat toch het geval. Het gebruik van de geluidgedempte buks was een kort leven beschoren, die bleek evenmin te werken. De kogelvangers diende men te gebruiken vanwege de aanwezige bossen, waar geen kogels geraapt kunnen worden. De voorgeschreven affuit werd nimmer gebruikt en het ziet er niet naar uit dat die ooit gebruikt zal worden. De schutterij wil na de mogelijke inwerkingtreding van uw besluit terugkeren naar deze locatie. Dan is er geen vergunning meer nodig; een melding volstaat en de gemeente zal alleen die maatwerkvoorschriften opstellen, die het de schutterij mogelijk maakt op deze locatie te schieten.</p> <p>Wij zien ook niet in, waarom wij hinder zouden moeten ondervinden van de commerciële activiteiten van de schutterij. Deze organiseert het zogenaamde verenigingschieten en zoals bij veel schuttersevenementen was de staat van dronkenschap zo hoog dat geen enkel team de derde schietronde haalde. Zie bijgevoegd stuk van de Ponyclub. Een regeling die het alcohol drinken en tappen onder het schieten verbiedt, missen wij node. De alcoholnorm voor auto's besturen zou toch ook voor de schietsport moeten gelden.</p> <p>Met de geplande vrijstelling kunnen wij dan ook niet instemmen. Een gemeentelijke verordening leidt niet tot een redelijke bescherming tegen geluidshinder. Ware dat wel het geval dan zou de schutterij verplaatst dienen te worden of zouden de buksen nog meer geluidgedempt moeten worden gemaakt. Waarom zou een vermaaksvereniging zoals de schutterij geen geluidsregels behoeven na te leven of zeer lichte op te stellen door een gemeentebestuur, waar de schutterijen zelf hun vertegenwoordiging in hebben, en een schietvereniging zonder uniform wel. Het lawaai is immers exact even hard. Door de vergunningplicht af te schaffen worden onze rechtsmogelijkheden om ons tegen geluidshinder te beschermen tot bijna niets gereduceerd. Slechts een mogelijk beroep op algemene en vage zorgplichtbepalingen blijft over.</p> <p>Samenvattend : Het schutterijwezen wordt niet bedreigd door te strenge geluidsnormen, zoals de praktijk leert, maar die paar schutterijen die teveel lawaai maken in hun omgeving worden om politieke en persoonlijke motieven van enkele politici de hand boven het hoofd gehouden door voor te stellen het geluid door de politieke vrienden op lokaal niveau te laten regelen zonder afdoende rechtsbescherming voor de burgers.</p> <p>Dat vinden wij niet juist. Handhaving van de aloude vergunningplicht voor het schieten met vuurwapens of minimaal een verplichting om een gemeentelijke verordening in te stellen op basis van algemeen geaccepteerde, in Europa gangbare geluidsnormen voor schietlawaai, is wat wij voorstaan.</p>	<p>De vrijstelling is opgenomen naar aanleiding van de motie Vietsch (Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90), die op 4 maart 2008 in de Tweede Kamer is aangenomen. Met deze motie is de regering verzocht om een vrijstelling voor geluid op te nemen voor traditioneel schieten door schutterijen. Met de onderhavige wijziging van het Activiteitenbesluit wordt de motie Vietsch uitgevoerd.</p> <p>Op grond van artikel 2.18, vijfde lid, van het Activiteitenbesluit (onderdeel P van het wijzigingsbesluit) heeft het bevoegd gezag de mogelijkheid om bij gemeentelijke verordening regels te stellen met betrekking tot het traditioneel schieten ten behoeve van geluidhinder.</p> <p>De voorschriften in de Activiteitenregeling ten aanzien van het traditioneel schieten zijn naar aanleiding van de inspraakreacties gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p>

AANTEKENEN

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
BJZ/K&L – IPC 880
Postbus 20951
2500 EA DEN HAAG

A 2

Betreft : Zienswijze ontwerpbesluit houdende wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (nieuwe activiteiten in en reparaties van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer) met betrekking tot het onderdeel 'traditioneel schieten'

30 maart 2009

L.S.,

Hieronder gelieve u mijn zienswijze aan te treffen.

Deze persoon voerde actie onder de leuze : 'Iedere kogelvanger is er één teveel'.

Ik heb ernstige bezwaren tegen de voorgestelde uitzonderingen op het systeem van het Activiteitenbesluit. Te weten :

1. De vrijstelling van vergunningplicht voor zogenaamde folkloristische schutterijen en
2. het schietlawaai door hen veroorzaakt voortaan bij gemeentelijke verordening te regelen, indien de gemeente daar behoefte aan heeft.
3. De reeds eerder gerealiseerde vrijstelling voor onversterkte muziek, tenzij de gemeente de behoefte voelt een verordening te maken om dit geluid te reguleren. Het Besluit past dit voorschrift thans aan.

Ik sluit mij aan bij de zienswijze van _____ en hun zienswijze kan hier volledig ingelast worden.

Als aanvulling heb ik de volgende punten :

1. Ik zie geen motief om de folkloristische schutterijen die Limburgs of op de hark schieten uit te zonderen van vergunningplicht. Evenals de niet-folkloristische schietsportverenigingen gaan zij om met vuurwapens (in het kerkdorp Swartbroek met de kalibers 12, 14 en 16) en houden zij daarmee oefeningen en wedstrijden. De paar keer per jaar, dat zij in uniform gestoken worden, is geen reden om een uitzondering te maken. Kaliber 14-geweren zijn overigens niet toegelaten op de evenementen van de Limburgse Schuttersfederatie of bij afzonderlijke Limburgse schuttersbonden. Het gaat bij kal. 14 alleen om het schieten als als pure vermaaksport of als sport zonder enige folklore, maar het gaat wel gepaard met het nodige schietlawaai en onveiligheid. Het besluit stelt alle schietactiviteiten door folkloristische

schietverenigingen vrij van vergunningplicht, ongeacht het te gebruiken vuurwapen. Dat lijkt mij niet juist.

2. De vereniging is gehuisvest op een locatie, waarvoor bij de vestiging in 1966, toen gelegen in de achtertuin van een cafébedrijf, al nooit een hinderwetvergunning had verleend mogen worden vanwege het ontbreken van een schootsvrij veld. De schutterijvoorzitter was toen wethouder. Een gedeelte van dit schootsveld viel – zonder enige toestemming – over mijn tuin, behorende bij het rijksmonument, dat mijn familie in 1965 had aangekocht en stamt uit 1782. Dat niet-geringe deel van mijn tuin viel derhalve in de onveilige zone en was onbruikbaar. Eerst in 2008 is het mij gelukt hier een eind aan te maken. De revisievergunning van 1982 is als gevolg van een uitspraak van 6 februari 2008 van de Raad van State ingetrokken wegens loodvervuiling, onveiligheid en geluidshinder op straffe van een dwangsom.
3. Bij de gemeente Weert heb ik sedert 1999 vele handhavingsverzoeken wegens overtreding van de voorschriften ingediend, waar door B&W nimmer op werd ingegaan. De gemeente hanteert als informele beleidsregel dat de schutterij te allen tijde de hand boven het hoofd gehouden dient te worden. Vele verzoeken eindigden bij de Raad van State. Indien zij gegrond verklaard werden, ging de gemeente ertoe over een zicht op legalisatie te creëren, die dan na de hele procedure doorlopen te hebben door de Raad van State weer werd afgeschoten. Verscheidene malen is de gemeente door de Raad van State teruggefloten. Omdat B&W bezig bleven met steeds nieuwe bedenksels opvoeren om uitstel van aanpassing van de voorschriften of intrekking van de vergunning voor de schutterij te verkrijgen, is de gemeente uiteindelijk de hierboven genoemde dwangsom opgelegd. De StAB-rapporten onder de nummers 35504 (03.05.2002), 37048 (02.03.2006), 37730/H (26.07.2007) zijn uitgebracht, die alle positief voor mij waren en waarnaar ik verwijs, inclusief de daarbij behorende uitspraken van de Raad van State.
4. Het verplicht voorschrijven van de kogelvanger, zoals thans voorgestaan wordt, lost twee van de drie problemen op, namelijk de loodvervuiling door kogels op andermans terreinen. Zonder kogelvanger werden de kogels naar gelang het uitkwam al dan niet geraapt. Enige serieuze controle is nog nooit bij geen enkele van de tien schutterijen door de gemeente Weert gedaan, ondanks de voorschriften. Men accepteert gewoon de opgave van geraapte kogels door de schutterij – als deze opgave al gedaan wordt – en daarmee basta. De kogelvanger lost bovendien het probleem van de onveiligheid op, omdat er van een onveilige zone nauwelijks meer gesproken kan worden. Niet opgelost wordt het probleem van de geluidshinder.
5. De twee problemen (loodvervuiling en onveiligheid) blijven echter bestaan bij evenementen, binnen of buiten de inrichting, waar vooralsnog geen (mobiele) kogelvangers gebruikt hoeven te worden. Het verstrekken op APV-vergunningen voor schieten buiten of zelfs binnen inrichting is hier gebruik. Zo werd vorig jaar de vergunning voor een ander schietterrein van de hier eerder genoemde schutterij ingetrokken onder dwang van de Raad van State wegens loodvervuiling, onveiligheid en geluidshinder en prompt verleende de gemeente een APV-vergunning voor een schietevenement op datzelfde terrein. Het Activiteitenbesluit schept geen helderheid over het gebruik van kogelvangers bij eenmalige inrichtingen of evenementen. Het zij hier nadrukkelijk opgemerkt, dat de gemeente Weert als een van de weinige gemeenten in Limburg, altijd geweigerd heeft uw circulaire loodbelasting 1995 uit te voeren. Ze zijn er na vele procedures toe gedwongen.

6. Met betrekking tot het probleem van het schietlawaai gaat het Besluit uit van vrijstelling, met dien verstande dat de gemeente de mogelijkheid krijgt dit lawaai per verordening te regelen. Schietlawaai is echter schietlawaai en het maakt niet uit of de persoon die het schot lost af en toe eens een uniform of folkloristisch kostuum draagt. Dat is geen grond om een uitzondering te maken. De hinder blijft immers even groot.
7. De gemeente krijgt echter geen verplichting dit lawaai te regelen. Dit betekent dat ofwel de gemeente niets regelt ofwel dat de gemeente geluidsnormen moet gaan opstellen. Deze normen zullen - gezien het jarenlang toestaan van overtredingen van allerlei vergunningvoorschriften door B&W ondanks de vele handhavingsverzoeken - zo geformuleerd zijn, dat de schutterij terug kan keren naar haar locatie achter mijn achtertuin. Bij de StAB en de Raad van State heb ik geluidsrapporten van akoestische bureaus ingediend over het daadwerkelijk geproduceerde schietlawaai, wat tegen mijn achtergevel botst. De Lknaal (enkelvoudige knal) bedroeg bij de meting op een willekeurige reguliere oefening op zaterdagavond 84 dB(A) (toegelaten volgens de circulaire schietlawaai 67 dB(A) en de Lr (rating sound level) bedroeg 76 dB(A) (toegelaten 35 dB(A) met 15 extra (dus 50 dB(A) wegens verworven rechten). Dit valt volgens de StAB onder de categorie onduldbare hinder. Soms werd dagen achter elkaar geschoten. In een aantal gevallen meestal feestwedstrijden - moesten wij ons huis verlaten om de dag elders anders door te brengen en zodoende aan de herrie te kunnen ontsnappen. Ook met gebruikmaking van een geluidgedempte kogelvanger - waartegen de schutterij zich altijd verzet heeft - en geluidgedempte buksen kon niet voldaan worden aan de eisen van de circulaire schietlawaai en evenmin aan de versoepelde geluidsnormen van de provinciale Handreiking (HLTS). Deze schutterij is met die van Grubbenvorst een test-case in hoeverre de provincie en de betrokken gemeenten in samenwerking met de Schuttersfederatie kan gaan om schietlawaai bij woonbebouwing toe te staan. De afstand tussen mijn achtergevel en de standplaatsschutter bedraagt ongeveer 60 meter, maar er liggen nog andere woningen dichterbij. Een woning ligt - iets verscholen - zelfs op 25 meter afstand. De gemeente Weert zal derhalve alles in het werk stellen - zie haar houding hierboven geschilderd - die normen in de verordening of indien toegelaten bij maatwerkvoorschrift, op te nemen die terugkeer van de schutterij binnen de bebouwde kom aan de rand van het dorp mogelijk maken. Omdat Weert tien schutterijen telt op negen schietterreinen leidt een uniforme geluidsregeling bij verordening tot problemen. Ieder terrein is anders gesitueerd van ver buiten de bebouwde kom tot erin. De huidige geluidsnormen in de vergunningen zijn aangepast aan iedere individuele situatie
8. Driemaal per jaar organiseert de schutterij commerciële schietfeesten met barbecue. Zij lieten dat samen lopen met de reguliere oefeningen en breidde het aantal schieturen uit. Gehandhaafd werd er niet ondanks verzoek. Ik zie niet in, waarom ik geluidshinder zou moeten tolereren voor dit soort activiteiten. Het besluit gaat uit van het simpele 'schieten op de hark' en dat schieten wordt als 'traditioneel' aangemerkt, hoewel het niet meer is dan een van de vele sporten die op het eind van de 19^e eeuw ontstaan zijn. Door wie of ten behoeve van wat dat schieten wordt beoefend doet blijkbaar niet ter zake. Dat acht ik niet juist.
9. Het is een feit, dat het huidige schieten weinig gelijkenis vertoont met het schieten in de jaren vijftig en zestig. Was het vroeger een uurtje schieten en daarna naar het vergaderlokaal of stamtafel in de plaatselijke horeca, nu is het veelvuldig schieten met vele schutterswedstrijden en met geperfectioneerde buksen, oplegsteunen en schietbomen, dit alles bekroond met luxe clublokalen. Door de bouw van besloten clublokalen is het bestaansrecht van de plaatselijke

horeca en daarmee een stuk leefbaarheid van het dorp aangetast. Een kleine vereniging zoals een schutterij zondert zich hiermee ook van de gemeenschap af. Door de uitbreidende schietactiviteiten van de schutterij is ook de hinder toegenomen. Daarnaast nam de bebouwing en de bevolking toe. Wat er toe heeft geleid, dat in veel gemeenten de schutterij op ruime afstand van de bebouwde kom van een dorp werd verplaatst. Met andere woorden een vrijstelling van geluid resp. geluidsnormering door de gemeente en afschaffing vergunningplicht zet nog meer de deur open voor het opzetten van commerciële activiteiten. Het zet bovendien een rem op de verdere ontwikkeling van geluidgedempte kogelvangers en dito buksen. De eerder door u gewenste bronmaatregelen (BBT) komen in het Besluit niet meer voor.

10. Door de vergunningplicht te vervangen door een meldingsplicht, worden mijn rechtsmogelijkheden om mij te beschermen tegen onduidbare geluidshinder bijna tot nul gereduceerd. Bezwaar en beroep zijn niet mogelijk, slechts handhavingsprocedures resteren.
11. In het vigerende besluit is op het laatste ogenblik op verzoek van de Tweede Kamer een vrijstellingsbesluit voor onversterkte muziek binnen en buiten inrichtingen opgenomen. Een definitie van het begrip ontbreekt. Waarschijnlijk wordt niet-mechanisch versterkte of onversterkte levende muziek bedoeld. Voor deze wijziging is nimmer inspraak verleend, hetgeen niet juist is. Nu het betreffende voorschrift redactioneel wordt aangepast geef ik hier hier mijn commentaar. Grond voor dit verzoek waren de (hoge) isolatiekosten voor gemeenschapshuizen. Dit zonder enige verdere toelichting. Het is mijn ervaring, dat mijn overbuurman, die incidenteel met zijn muziekbandje oefent in zijn garage geen enkele hinder veroorzaakt, zo goed is dat lokaal geïsoleerd. Het kan blijkbaar allemaal wel, als men maar wilt. Van een structureel probleem dat nodig met vrijstelling - een paardenmiddel - opgelost dient te worden, blijkt niets. De gemeenschapshuizen worden voor vele doeleinden o.m. voor versterkte muziek gebruikt en zijn derhalve geïsoleerd. Ze zijn veelal publiek eigendom. Dat kan dus geen reden zijn. Eerder lijkt het verzoek om vrijstelling te zijn ingegeven om een enkel bestaand (schutterij-)lokaal te ontheffen van isolatieverplichtingen, zoals in mijn geval. Mijn achterbuurman-schutterij werd bij art.19-procedure (1991/1992) door het toenmalige provinciebestuur verplicht voldoende isolatie aan te brengen in het te bouwen clublokaal anders zou de gevraagde vrijstelling om het clublokaal te bouwen niet verleend worden of anders zou de schutterij schriftelijk moeten verklaren niet zullen gaan oefenen met slagwerkers in het lokaal. Het laatste gebeurde; de vrijstelling ex art.19 werd verleend.. De aanbeveling van de provincie – gezien de planologisch niet gewenste situering van de schietinrichting - deze te verplaatsen en daar het clublokaal te bouwen, werd niet opgevolgd. Het fluit- en trommelcorps van de schutterij oefende toch in het clublokaal, hoewel men schriftelijk had verklaard hiervan af te zien. De gemeente handhaafde niet, ondanks dat het geluid op de dichtstbijzijnde gevel hoger was dan de gebruikelijke norm voor muziek met correctie [40 dB(A)]. Bij uitspraak Raad van State van 15 maart 2006 op basis van StAB-rapport 36971 (25.11.2005) werd alsnog een eind gemaakt aan het oefenen. Door het Activiteitenbesluit ontvalt aan de feitelijk voorgeschreven isolatieplicht, waaraan gekoppeld het verbod bij vergunning versterkte muziek te produceren de grondslag, tenzij de gemeente een verordening maakt. Dit is tot op heden niet gebeurd en mocht deze er al ooit komen dan zal deze zo ingericht zijn dat het muziekgezelschap zowel binnen als buiten zal kunnen oefenen. Inmiddels oefent het corps weer en B&W zullen nu wel zicht op legalisatie inroepen.

12. Toen het nieuwe bestemmingplan aan de orde kwam in 2002 heb ik tegen de culturele, kerkelijke en educatieve activiteiten op dit deel van het terrein van de schutterij die positief bestemd werden geen bezwaar of beroep aangetekend omdat toen niet te voorzien was dat er vrijstelling zou komen voor het geluid van onversterkte muziek. Tot nu toe is levende muziek expliciet in de vigerende hinderwetvergunning in en buiten het lokaal verboden; uitzonderingen daargelaten. Deze vergunning vervalt - zoals bekend - drie jaar na invoering van het Activiteitenbesluit. Dan staat het de schutterij vrij haar grote clublokaal te verhuren voor slagwerkactiviteiten, zoals in het verleden voorkwam en waaraan een einde gemaakt is.
13. In het Besluit wordt geen rekening gehouden met een cumulatie van het geluid van onversterkte muziek en schietlawaai. Het is bekend dat de meeste schutterijen er al dan niet verplicht een fluit- en trommelcorps er na moeten houden. Aangenomen mag worden, dat de meeste oefenen in voldoende geïsoleerde lokalen. Er zijn echter enkele uitzonderingen, zoals in mijn geval. Immers ik krijg zowel het schietlawaai als het geluid van onversterkte muziek vanwege fluit- en trommelcorps binnen het buiten het clublokaal over mij heen.
14. Terzijde merk ik op, dat deze schutterij en haar bestuur niet bestaat uit fijnbesnaarde lieden en dan ook weigeren zich te distantiëren van de activiteiten van hun aanhang om mij anoniem met de dood te bedreigen of allerlei vernielingen in mijn tuin aan te richten, aangezien ik weigerde mijn procedures bij de Raad van State stop te zetten. Het woord compromis kennen deze lieden niet, liever speelt men het via hun politieke vrienden. Nu de procedures bij de Raad van State verloren zijn, heeft men de Tweede Kamer ingeschakeld en probeert men op deze wijze zelf veroorzaakte problemen in hun voordeel te beslechten.
15. Het Besluit stelt het schietlawaai (en de onversterkte muziek) op oneigenlijke gronden en ten voordele van enkele particuliere belangen vrij van normering en laat het aan de gemeentelijk overheid over de door henzelf veroorzaakte en uit de hand gelopen problemen op te lossen en daarbij de rechtsbescherming van de burger in verregaande mate uit te hollen.

Indien gewenst, ben ik uiteraard bereid alles zo veel mogelijk met schriftelijke stukken te staven of nadere toelichting te verschaffen.

Met vriendelijke groeten,

Inspraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:

Verzenddatum: 30 maart 2009

Uw kenmerk: -

Wijzigingsbesluit

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Art. 2.18	Ik zie geen motief om de folkloristische schutterijen die Limburgs of op de hark schieten uit te zonderen van vergunningplicht. Evenals de niet-folkloristische schietsportverenigingen gaan zij om met vuurwapens (in het kerkdorp Swartbroek met de kalibers 12, 14 en 16) en houden zij daarmee oefeningen en wedstrijden. De paar keer per jaar, dat zij in uniform gestoken worden, is geen reden om een uitzondering te maken. Kaliber 14-geweren zijn overigens niet toegelaten op de evenementen van de Limburgse Schuttersfederatie of bij afzonderlijke Limburgse schuttersbonden. Het gaat bij kal. 14 alleen om het schieten als als pure vermaaksport of als sport zonder enige folklore, maar het gaat wel gepaard met het nodige schietlawaaï en onveiligheid. Het besluit stelt alle schietactiviteiten door folkloristische schietverenigingen vrij van vergunningplicht, ongeacht het te gebruiken vuurwapen. Dat lijkt mij niet juist.	Door de inwerkingtreding van onderhavig wijzigingsbesluit zijn de inrichtingen voor het traditioneel schieten niet langer vergunningplichtig. De motie Vietsch (Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90), die op 4 maart 2008 in de Tweede Kamer is aangenomen, heeft enkel betrekking op het traditioneel schieten door schutterijen. Deze motie is de aanleiding om het traditioneel schieten onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit te brengen. Met onderhavig wijzigingsbesluit wordt derhalve uitvoering gegeven aan deze motie.
2	Bodem	De twee problemen (loodvervuiling en onveiligheid) blijven echter bestaan bij evenementen, binnen of buiten de inrichting, waar vooralsnog geen (mobiele) kogelvangers gebruikt hoeven te worden. Het verstrekken op APV-vergunningen voor schieten buiten of zelfs binnen inrichting is hier gebruik. Zo werd vorig jaar de vergunning voor een ander schietterrein van de hier eerder genoemde schutterij ingetrokken onder dwang van de Raad van State wegens loodvervuiling, onveiligheid en geluidhinder en prompt verleende de gemeente een APVvergunning voor een schietevenement op datzelfde terrein. Het Activiteitenbesluit schept geen helderheid over het gebruik van kogelvangers bij eenmalige inrichtingen of evenementen. Het zij hier nadrukkelijk opgemerkt, dat de gemeente Weert als een van de weinige gemeenten in Limburg, altijd geweigerd heeft uw circulaire loodbelasting 1995 uit te voeren. Ze zijn er na vele procedures toe gedwongen.	Op evenementen binnen inrichtingen zijn de bepalingen van het Activiteitenbesluit van toepassing. In beginsel geldt daarvoor de verplichting om een kogelvanger toe te passen. Voor activiteiten buiten inrichtingen geldt het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling niet. Dergelijke activiteiten zullen dus in een APV moeten worden geregeld. Het is aan de gemeente om dat te beoordelen.
3	Art. 2.18	Met betrekking tot het probleem van het schietlawaaï gaat het Besluit uit van vrijstelling, met dien verstande dat de gemeente de mogelijkheid krijgt dit lawaaï per verordening te regelen. Schietlawaaï is echter schietlawaaï en het maakt niet uit of de persoon die het schot lost af en toe eens een uniform of folkloristisch kostuum draagt. Dat is geen grond om een uitzondering te maken. De hinder blijft immers even groot.	In de Tweede Kamer is op 4 maart 2008 de motie Vietsch (Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90) aangenomen. Deze motie strekt ertoe om een vrijstelling te creëren voor het traditioneel schieten. Met onderhavig wijzigingsbesluit wordt uitvoering gegeven aan deze motie. Andere schietactiviteiten worden niet genoemd in de motie en blijven vergunningplichtig.
4	Art. 2.18	<p>(1)</p> <p>De gemeente krijgt echter geen verplichting dit lawaaï te regelen. Dit betekent dat ofwel de gemeente niets regelt ofwel dat de gemeente geluidsnormen moet gaan opstellen. Deze normen zullen - gezien het jarenlang toestaan van overtredingen van allerlei vergunningvoorschriften door B&W ondanks de vele handhavingsverzoeken - zo geformuleerd zijn, dat de schutterij terug kan keren naar haar locatie achter mijn achtertuin. Bij de StAB en de Raad van State heb ik geluidsrapporten van akoestische bureaus ingediend over het daadwerkelijk geproduceerde schietlawaaï, wat tegen mijn achtergevel botst. De Lknal (enkelvoudige knal) bedroeg bij de meting op een willekeurige reguliere oefening op zaterdagavond 84 dB(A) (toegelaten volgens de circulaire schietlawaaï 67 dB(A) en de Lr (rating sound level) bedroeg 76 dB(A) (toegelaten 35 dB(A) met 15 extra (dus 50 dB(A) wegens verworven rechten). Dit valt volgens de StAB onder de categorie onduldbare hinder. Soms werd dagen achter elkaar geschoten. In een aantal gevallen meestal feestwedstrijden - moesten wij ons huis verlaten om de dag elders anders door te brengen en zodoende aan de herrie te kunnen ontsnappen. Ook met gebruikmaking van een geluidgedempte kogelvanger - waartegen de schutterij zich altijd verzet heeft - en geluidgedempte buksen kon niet voldaan worden aan de eisen van de circulaire schietlawaaï en evenmin aan de versoepelde geluidsnormen van de provinciale Handreiking (HLTS). Deze schutterij is met die van Grubbenvorst een test-case in hoeverre de provincie en de betrokken gemeenten in samenwerking met de Schuttersfederatie kan gaan om schietlawaaï bij woonbebouwing toe te staan. De afstand tussen mijn achtergevel en de standplaatsschutter bedraagt ongeveer 60 meter, maar er liggen nog andere woningen dichterbij. Een woning ligt - iets verscholen - zelfs op 25 meter afstand. De gemeente Weert zal derhalve alles in het werk stellen - zie haar houding hierboven geschilderd - die normen in de verordening of indien toegelaten bij maatwerkvoorschrift, op te nemen die terugkeer van de schutterij binnen de bebouwde kom aan de rand van het dorp mogelijk maken. Omdat Weert tien schutterijen telt op negen schietterreinen leidt een uniforme geluidsregeling bij verordening tot problemen, ieder terrein is anders gesitueerd van ver buiten de bebouwde kom tot erin. De huidige geluidsnormen in de vergunningen zijn aangepast aan iedere individuele situatie.</p> <p>(2)</p> <p>Driemaal per jaar organiseert de schutterij commerciële schietfeesten met barbecue. Zij lieten dat samen lopen met de reguliere oefeningen en breidde het aantal schieturen uit. Gehandhaafd werd er niet ondanks verzoek. Ik zie niet in, waarom ik geluidshinder zou moeten tolereren voor dit soort activiteiten. Het besluit gaat uit van het simpele 'schieten op de hark' en dat schieten wordt als 'traditioneel' aangemerkt, hoewel het niet meer is dan een van de vele sporten die op het eind van de 19e eeuw ontstaan</p>	In de Tweede Kamer is op 4 maart 2008 een motie aangenomen om een vrijstelling in het Activiteitenbesluit op te nemen voor het traditioneel schieten (zie motie Vietsch, Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90). Met onderhavige wijziging van het Activiteitenbesluit wordt uitvoering gegeven aan deze motie. Bij gemeentelijke verordening kunnen regels worden gesteld aan het voorkomen van geluidshinder van het traditioneel schieten (zie artikel 2.18, vijfde lid, van het Activiteitenbesluit). Het is aan de gemeente om ter zake bij verordening regels te stellen, waarbij de door de burgers gekozen gemeenteraad kan beoordelen of de rechtsbescherming van de burgers voldoende wordt gewaarborgd.

		<p>zijn. Door wie of ten behoeve van wat dat schieten wordt beoefend doet blijkbaar niet ter zake. Dat acht ik niet juist.</p> <p>(3) Het Besluit stelt het schietlawaai (en de onversterkte muziek) op oneigenlijke gronden en ten voordele van enkele particuliere belangen vrij van normering en laat het aan de gemeentelijk overheid over de door henzelf veroorzaakte en uit de hand gelopen problemen op te lossen en daarbij de rechtsbescherming van de burger in verregaande mate uit te hollen.</p>	
5	Art. 2.18	<p>Het is een feit, dat het huidige schieten weinig gelijkenis vertoont met het schieten in de jaren vijftig en zestig. Was het vroeger een uurtje schieten en daarna naar het vergaderlokaal of stamtafel in de plaatselijke horeca, nu is het veelvuldig schieten met vele schutterswedstrijden en met geperfectioneerde buksen, oplegsteunen en schietbomen, dit alles bekroond met luxe clublokale. Door de bouw van besloten clublokale is het bestaansrecht van de plaatselijke horeca en daarmee een stuk leefbaarheid van het dorp aangetast. Een kleine vereniging zoals een schutterij zondert zich hiermee ook van de gemeenschap af. Door de uitbreidende schietactiviteiten van de schutterij is ook de hinder toegenomen. Daarnaast nam de bebouwing en de bevolking toe. Wat er toe heeft geleid, dat in veel gemeenten de schutterij op ruime afstand van de bebouwde kom van een dorp werd verplaatst. Met andere woorden een vrijstelling van geluid resp. geluidsnormering door de gemeente en afschaffing vergunningplicht zet nog meer de deur open voor het opzetten van commerciële activiteiten. Het zet bovendien een rem op de verdere ontwikkeling van geluidgedempte kogelvangers en dito buksen. De eerder door u gewenste bronmaatregelen (BBT) komen in het Besluit niet meer voor.</p>	De voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling die betrekking hebben op het traditioneel schieten zijn mede naar aanleiding van de inspraakreacties aangepast.
6	Art. 2.18	<p>In het vigerende besluit is op het laatste ogenblik op verzoek van de Tweede Kamer een vrijstellingsbesluit voor onversterkte muziek binnen en buiten inrichtingen opgenomen. Een definitie van het begrip ontbreekt. Waarschijnlijk wordt niet-mechanisch versterkte of onversterkte levende muziek bedoeld. Voor deze wijziging is nimmer inspraak verleend, hetgeen niet juist is. Nu het betreffende voorschrift redactioneel wordt aangepast geef ik hier hier mijn commentaar. Grond voor dit verzoek waren de (hoge) isolatiekosten voor gemeenschapshuizen. Dit zonder enige verdere toelichting. Het is mijn ervaring, dat mijn overbuurman, die incidenteel met zijn muziekbandje oefent in zijn garage geen enkele hinder veroorzaakt, zo goed is dat lokaal geïsoleerd. Het kan blijkbaar allemaal wel, als men maar wilt. Van een structureel probleem dat nodig met vrijstelling - een paardenmiddel - opgelost dient te worden, blijkt niets. De gemeenschapshuizen worden voor vele doeleinden o.m. voor versterkte muziek gebruikt en zijn derhalve geïsoleerd. Ze zijn veelal publiek eigendom. Dat kan dus geen reden zijn. Eerder lijkt het verzoek om vrijstelling te zijn ingegeven om een enkel bestaand (schutterij-)lokaal te ontheffen van isolatieverplichtingen, zoals in mijn geval. Mijn achterbuurman-schutterij werd bij art. 19- procedure (1991/1992) door het toenmalige provinciebestuur verplicht voldoende isolatie aan te brengen in het te bouwen clublokaal anders zou de gevraagde vrijstelling om het clublokaal te bouwen niet verleend worden of anders zou de schutterij schriftelijk moeten verklaren niet zullen gaan oefenen met slagwerkers in het lokaal. Het laatste gebeurde; de vrijstelling ex art.19 werd verleend.. De aanbeveling van de provincie - gezien de planologisch niet gewenste situering van de schietinrichting - deze te verplaatsen en daar het clublokaal te bouwen, werd niet opgevolgd. Het fluit- en trommelcorps van de schutterij oefende toch in het clublokaal, hoewel men schriftelijk had verklaard hiervan af te zien. De gemeente handhaafde niet, ondanks dat het geluid op de dichtstbijzijnde gevel hoger was dan de gebruikelijke norm voor muziek met correctie [40 dB(A)]. Bij uitspraak Raad van State van 15 maart 2006 op basis van StABrapport 36971 (25.11.2005) werd alsnog een eind gemaakt aan het oefenen. Door het Activiteitenbesluit ontvalt aan de feitelijk voorgeschreven isolatieplicht, waaraan gekoppeld het verbod bij vergunning versterkte muziek te produceren de grondslag, tenzij de gemeente een verordening maakt. Dit is tot op heden niet gebeurd en mocht deze er al ooit komen dan zal deze zo ingericht zijn dat het muziekgezelschap zowel binnen als buiten zal kunnen oefenen. Inmiddels oefent het corps weer en B&W zullen nu wel zicht op legalisatie inroepen.</p>	Onversterkte muziek komt alleen voor in artikel 2.18. Een definitiebepaling opnemen in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit voor onversterkte muziek is niet nodig, omdat de term alleen in artikel 2.18 voor komt. Daarnaast is ons inziens voldoende duidelijk wat er bedoeld wordt met onversterkte muziek. Indien daar discussie over ontstaat, kunnen parlementaire stukken een uitkomst bieden.
7	Art. 2.18	<p>In het Besluit wordt geen rekening gehouden met een cumulatie van het geluid van onversterkte muziek en schietlawaai. Het is bekend dat de meeste schutterijen er al dan niet verplicht een fluit- en trommelcorps er na moeten houden. Aangenomen mag worden, dat de meeste oefenen in voldoende geïsoleerde lokalen. Er zijn echter enkele uitzonderingen, zoals in mijn geval. Immers ik krijg zowel het schietlawaai als het geluid van onversterkte muziek vanwege fluit- en trommelcorps binnen het buiten het clublokaal over mij heen.</p>	<p>Het Activiteitenbesluit bevat in artikel 2.18 een vrijstelling voor geluid van onversterkte muziek en het traditioneel schieten. Beide vrijstellingen zijn naar aanleiding van moties die in de Tweede Kamer zijn aangenomen, in het Activiteitenbesluit opgenomen.</p> <p>Bij gemeentelijke verordening kunnen regels worden gesteld aan het voorkomen van geluidshinder van het traditioneel schieten en het ten gehore brengen van onversterkte muziek (zie artikel 2.18, vijfde lid, van het Activiteitenbesluit en onderdeel P van het wijzigingsbesluit).</p>

AANTEKENEN

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
BJZ/K&L – IPC 880
Postbus 20951
2500 EA DEN HAAG

**Betreft : Zienswijze ontwerpbesluit houdende wijziging van het Besluit
algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (nieuwe activiteiten in en
reparaties van het
Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer)
met betrekking tot het onderdeel 'traditioneel schieten'**

, 30 maart 2009

L.S.,

Hieronder gelieve u onze zienswijze aan te treffen.

De uitgangspunten motie-Vietsch en de daarop gebaseerde wijziging van het
Activiteitenbesluit

In de motie wordt gesteld dat de schutters uit de provincies Gelderland, Noord-Brabant en Limburg hun eeuwenlange bestaande tradities ongestoord moeten kunnen uitvoeren. Tevens blijkt uit de motie dat het *alleen* gaat over het schietlawaaï dat deze buks- en gewerschutterijen of schuttersgilden produceren.

Uit de motie valt af te leiden dat de bedoelde schuttersverenigingen bij het produceren van geluid gehinderd worden door regelgeving, zodat zij hun eeuwenoude tradities niet meer zouden kunnen beoefenen en daarom vrijstelling behoeven. Deze stelling geeft een onjuiste voorstelling van zaken en behoeft de nodige correctie. Eerder hebben wij u al geattendeerd op de onjuiste informatie verstrekt in een pleidooi-brief van de Commissaris van de Koningin in Limburg aan de minister van VROM om vrijstelling van geluidsnormen voor het Limburgs

schieten te verwerven. Die brief van 11.02.2008 en ons commentaar van 30.11.2008 daarop worden hier als herhaald en ingelast beschouwd.

1. ONJUISTE GEOGRAFISCHE AFBAKENING

Het Activiteitenbesluit gaat uit van geweer- en buksschutterijen en dito schuttersgilden met hun specifiek-regionale Gelderse, Brabantse en Limburgse schietsport en niet van de traditionele hand- en kruisboogschutterijen met vendel en trommel. Ook worden niet bedoeld de scherpschutterijen of de schietsportverenigingen met binnen- en buitenschietsport zonder folklore. Evenmin wordt er het eeuwenoude – (APV-)vergunningplichtige - carbidschieten onder begrepen.

Er bestaan echter ook geweerschutterijen in Utrecht, Overijssel, Noord- en Zuid-Holland, die onder de Gelderse en Brabantse schietsport te scharen zijn. Deze provincies worden niet in de motie genoemd en worden derhalve evenmin in het Activiteitenbesluit opgenomen. Dat deze beperking leidt tot rechtsongelijkheid tussen gelijksoortige verenigingen behoeft geen betoog. Hetzelfde geldt voor nieuwe schutterijen die buiten de drie genoemde provincies opgericht worden. Alleen oprichting binnen de drie genoemde provincies zou mogelijk zijn om onder het Activiteitenbesluit te kunnen vallen. Daarbij dient in het oog gehouden te worden dat de Brabantse schietsport ook in Noord-Limburg beoefend wordt en de Limburgse schietsport evenzeer in Zuidoost-Brabant. De regionale schietsporten zijn niet gebonden aan provinciegrenzen en zijn dat ook nimmer geweest. Uw circulaire loodbelasting uit 1995 gaat terecht uit van sportsoorten, niet van provincies. Het aantal schutterijen in Limburg en Noord-Brabant dat het Limburgs sportschieten beoefent bedraagt overigens ongeveer 130; in Belgisch-Limburg aan de Maaskant nog eens 30.

2. ONJUISTE MOTIVERING HERZIENING CIRCULAIRE SCHIETLAWAAI (2006)

Het geluid van *alle* vuurwapenschietsport van permanente inrichtingen werd geregeld in de circulaire schietlawaaai uit 1979. Pas in 2006 werd deze circulaire door u aangepast en wel door alleen de Limburgse schietsport uit te zonderen. In deze sport wordt gebruik gemaakt van de zgn. 'zwarte buks' (een speciale wedstrijd buks), die meer geluid produceert dan in andere regionale schietsporten en dus meer hinder veroorzaakt. Volgens uw begeleidende brief bij de herziene circulaire zou toepassing van de circulaire leiden tot het vertrek van de schutterijen en haar sport uit de dorpskernen. Het hardere Limburgse schietlawaaai zou voortaan geregeld worden in een provinciale handreiking. Hierin zou aandacht besteed worden aan bronmaatregelen (geluidgedempte buksen en dito kogelvangers) en beperking van het aantal schieturen. De geluidsregels werden als te streng ervaren voor de niet-dagelijks in gebruik zijnde schietinrichtingen en dienden aangepast te worden op het daadwerkelijke uurgebruik.

Op zich was de gemaakte uitzondering al onjuist, omdat op geen enkele wijze in de brief duidelijk werd gemaakt in welke mate de Limburgse schietsport in haar bestaansrecht en functioneren werd bedreigd. Daarom voert de circulaire ook de drogreden over de dorpskernen op. Iedereen begrijpt, dat er nimmer in de stads- en dorpskernen geschoten is of kon worden vanwege de onveilige of de valzone. De schutterijen zijn en worden gesitueerd buiten of aan de rand van een dorp of buiten de stad.

De oorzaak voor de circulairewijziging lag voornamelijk in het feit dat enkele - in de kern

slechts twee - schutterijen in Limburg niet wilden of konden voldoen aan de circulaire als gevolg van bestuurlijke onwil en verkeerde ruimtelijke ordening. Deze hinderveroorzakende inrichtingen zouden feitelijk verplaatst dienen te worden, zoals gebruikelijk en zoals de circulaire dan ook aanbeveelt. Door echter te roepen dat de Limburgse schietsport in de problemen zit en dit maar voortdurend te herhalen, wordt slechts een indruk gewekt en versterkt, maar wordt daardoor nog niet waar. De bewijsvoering ontbreekt immers.

3. HANDREIKING (HLTS, 2006), HERZIENE HANDREIKING (2009) EN DE MOTIE-VIETSCH /ACTIVITEITENBESLUIT

De provinciale handreiking (HLTS) ter vervanging van de landelijke circulaire schietlawaaai werd snel en zonder enige inspraak gemaakt, maar wel met een vertegenwoordiger van een van de direct belanghebbende schutterijen, zijnde een oud-gedeputeerde. Gevolg was dat deze handreiking door de Raad van State als niet werkbaar werd verklaard tenzij de bescherming tegen geluidshinder bij het herhaaldelijke schieten (Lr) van een beter toetsingskader voorzien zou kunnen worden (dosis-effectrelatie). De provincie Limburg heeft dat kader inmiddels gemaakt en ondergebracht in de nog te publiceren herziene Handreiking (HLTS2). Inspraak is ons schriftelijk geweigerd door GS van Limburg, omdat de Handreiking geen provinciale aangelegenheid is maar een service voor gemeenten. Inzage in de stukken op grond van de WOB werd evenmin toegestaan, omdat deze Handreiking - die reeds met u besproken is - eerst door GS bekrachtigd zou moeten zijn. De provincie kan zodoende in haar inspraakreactie wel gebruik maken van deze stukken met name van het te betwisten belevingsonderzoek, maar wij niet.

De motie-Vietsch heeft de implementatie van de gerepareerde Handreiking (HLTS2) doorkruist door vrijstelling te vragen, zoals in het Activiteitenbesluit verwoord is. De gerepareerde Handreiking kan alleen nog maar gebruikt worden als kader bij het invoeren van gecompliceerde gemeentelijke verordeningen ter beperking van schietlawaaai en eventueel bij de verlening van APV-vergunningen bij evenementen, indien deze vergunningplicht niet vervalt bij het Activiteitenbesluit.

De voorgestelde herziening van het Activiteitenbesluit blokkeert derhalve het in gang gezette bestuurlijke traject voor reparatieregelgeving zonder enig redelijk motief of grond. Voor enige haast of spoed ontbreekt immers de grondslag. Zoals gesteld zijn gaat het in wezen om problemen bij enkele schutterijen en niet om structurele problemen in de Limburgse schietsport.

4. DE NON-RELEVANTIE VAN VRIJSTELLING VOOR GELDERSE EN BRABANTSE SCHIETSPOORT

Voor de Noordbrabantse en Gelderse schietsport werd in de herziene circulaire schietlawaaai geen uitzondering gemaakt, omdat deze aan de eisen uit de circulaire konden voldoen. Zij konden en kunnen derhalve ongestoord verder gaan. Om de uitzondering voor de Limburgse schietsport minder in het oog te laten lopen, heeft de motie-Vietsch de Gelderse en Noordbrabantse schuttersgilden zonder enige redelijke grond in haar vrijstellingsverzoek van milieuvergunning en geluidsnormen mede opgenomen. De vrijstelling voor deze twee takken van sport - al dan niet in folkloristisch verband - is derhalve niet relevant. Terzijde merken wij op, dat een aantal Brabantse schuttersgilden in de loop der tijd met lichtere wapens zijn gaan

schieten om redenen van beperking van geluidshinder, hetgeen niet als in strijd met de 'traditie' werd beschouwd. De 'traditie' bestaat immers uit de folklore rondom het schieten, niet uit het schieten als zodanig.

5. LIMBURGSE SCHIETSPORT : EEN MODERNE TAK VAN SPORT IN FOLKLORISTISCH VERBAND

De motie-Vietsch doet voorkomen alsof de Limburgse schietsport eeuwenoud is en daarom moet worden vrijgesteld van schietlawainormering. Het enige wat juist is dat het schutterijwezen en tal van versierselen uit de Middeleeuwen stammen. De meeste Limburgse schutterijen zijn van 19^e, 20^e of zelfs van 21^e eeuwse signatuur. De Limburgse schietsport of 'het schieten op de hark met de zware buks' is in het geheel niet traditioneel in de zin van eeuwenoud. Deze tak van vrijetijdsbeoefening is ontstaan rond 1870/1880 en is even oud als de voetbalsport in Limburg. De uniformplicht of de verplichte folkloristische uitdossing is pas rond de jaren vijftig ingevoerd. Regelmatig worden nieuwe gebruiken op folkloristische basis ingevoerd, die dan na enige tijd als 'traditioneel' worden beschouwd. De provincie Limburg bestaat overigens pas vanaf 1839 en is op Flevoland na de jongste Nederlandse provincie. Van belang hierbij is, dat de scherpschietsport in schutterij- of verenigingsverband ouder is dan de Limburgse schietsport. De Nederlandsche scherpschutterij werd als bond al in 1858 opgericht; een voorloper van de huidige KNSA. De eerste schuttersbond in Limburg werd eerst in 1888 opgericht en de huidige Oud-Limburgse Schuttersfederatie feitelijk pas in 1937. Kortom er is niets eeuwenoud bij de Limburgse schietsport, ook aangeduid als harkschieten. Slechts enkele verenigingen zijn dat, die deze regionale sport zijn gaan beoefenen om hun bestaansrecht zin te geven. Het gebruik van de term 'traditioneel' is van recente datum en praktisch van aard. Zij dient louter ter onderscheiding van de schietsportverenigingen zonder folklore.

Het Activiteitenbesluit creëert rechtsongelijkheid tussen de verschillende takken van schietsport. De term 'traditioneel' wordt immers gebruikt zodat het mogelijk wordt dat de folkloristische schietsportverenigingen meer hinder en gevaar kunnen veroorzaken dan de schietsportverenigingen zonder folklore.

6. DE VRIJSTELLING VOOR DE LIMBURGSE SCHIETSPORT ZONDER STRUCTURELE NOODZAAK : DE OPLOSSING VOOR EEN NON-PROBLEEM

De motie-Vietsch heeft als beoogd doel vrijstelling van geluidsnormen voor de beoefening van een moderne tak van schietsport - de Limburgse te verkrijgen. Zij doet voorkomen alsof deze tak van sport bedreigd wordt. Op zich is het al merkwaardig dat er pas **dertig jaar** na publicatie van de circulaire Schietlawai problemen ontstaan en pas **elf jaar** na publicatie van de circulaire Beperking loodbelasting bij traditioneel schieten van 1 september 1995, verlengd in 1999. Waarom nu pas problemen?

Eind april 2008 heeft uw ministerie een inventarisatie gemaakt van problemen bij de circa 130 Limburgse schutterijen. Op de lijst staan weliswaar zes schutterijen met problemen, relevant daarvan zijn er slechts vijf. Deze lijst hebben bij e-mailbericht van 21 november 2008 becommentarieerd. Wat zijn de gevallen. Een nieuwe schutterij krijgt geen oprichtingsvergunning voor de gekozen locatie (teveel geluidshinder uitspraak-Schinnen); het geplande gezamenlijke schutterijterrein in Maasbree ging niet door vanwege de aankondiging in 2005 van versoepeling van geluidsregels. De bereidheid tot samenwerking

was toen weg. Een vereniging krijgt een nieuw terrein met vergunning volgens de oude regels uit de circulaire schietlawaaï. De tweede blijft doorschieten op de oude locatie, maar kan haar schietactiviteiten niet uitbeiden vanwege woonbebouwing en de derde is aan interne onenigheid ten prooi gevallen. De twee echte probleemgevallen in Swartbroek (gemeente Weert) en Grubbenvorst (gemeente Horst aan de Maas) hebben te maken met een verkeerde planologische situering. De door de provincie aanbevolen verplaatsing van de schietinrichting in 1992 vanwege de bouw van een nieuw clublokaal in Weert werd afgewezen. Beide schutterijen grenzen aan particuliere woningen met hun tuinen. Die in Weert was zelfs bij de vestiging in 1966 al in strijd met de toenmalige en nog steeds geldende regels. Omdat deze beide schutterijen verbonden zijn met (oud-)politieke ambtsdragers - die om machts-, politieke en prestigeredenen niet willen wijken - gingen die aan de slag om de regels naar hun zin te veranderen en schroomden niet de landelijke politiek hiervoor in schakelen. Daar ligt het probleem. Wij verwijzen naar de vele uitspraken van de Raad van State betreffende deze twee schutterijen, die ook in uw bezit zijn. Kortom het betreft hier slechts incidenten, en geen epidemisch of structureel verschijnsel. Wegens stadsuitbreiding wordt binnenkort een schutterij met gebouw in Weert verplaatst. De nieuwe vergunning werd verleend op basis van de regels van de circulaire uit 1979. In 2005/2006 kregen drie schutterijen in Weert een kogelvanger voorgeschreven en de nieuwe vergunningen werden eveneens verleend op basis van de circulaire schietlawaaï.

Willen schutterijen naast woningen schieten - wat daar ook van zij - dan zal de geluidsproblematiek, die het gebruik van de 'zwarte buks' structureel veroorzaakt met behulp van structurele bronmaatregelen opgelost dienen te worden en wel door middel van geluidgedempte buksen. Voor dit specifieke doel is de Circulaire Wapens en Munitie 2006 dan ook aangepast; geluiddempers zijn op deze buksen toegestaan. De motie-Vietsch en het Activiteitenbesluit doorkruisen in feite het doel van deze circulairewijziging en blokkeren een verdergaande ontwikkeling naar verdere geluidsbeperkende maatregelen. In incidentele gevallen zal verplaatsing van de inrichting - zoals in de genoemde gevallen - aan de orde zijn, meestal een gevolg van oudere onjuiste politieke besluitvorming op lokaal vlak.

De conclusie die hieruit getrokken kan worden dat een grondslag voor de motie-Vietsch en daarmee voor de wijziging van het Activiteitenbesluit ontbreekt. Aan zorgvuldigheid en goede motivering schort het in hoge mate. De noodzaak voor vrijstelling van geluidsnormen is niet aanwezig, aangezien er geen structurele problemen zijn. Want waarom kunnen er dan vergunningen verstrekt worden op basis van de oude circulaire schietlawaaï, zoals tot op de huidige dag van vandaag nog altijd gebeurt?

De motie-Vietsch beoogt in werkelijkheid het gedrag van een tweetal schutterijen, die politiek verbonden zijn, met hun consequente overtredingen in bestuurs-, civiel en strafrechtelijk opzicht, te sauveren en hun locatie om met behulp van de landspolitiek de burens en milieuverenigingen in bestuursrechtelijk opzicht zoveel mogelijk uit te schakelen. Beide schutterijen willen immers gewoon terug naar hun oude locatie met clublokaal. Kortom dan kunnen schieten en drinken weer samengaan.

7. DE VRIJSTELLING VAN DE VERGUNNINGPLICHT VOOR GELDERS, BRABANTS EN LIMBURGS SCHIETEN MET VUURWAPENS

Uitdrukkelijk zijn de gebruikers van de buksen en geweren (.22-buksen e.a.) bij het Brabants en Gelders schieten onder werking van de verscherpte circulaire Wapens en munitie (2006)

van het ministerie van Justitie gebracht. Deze schutters dienen zich - via hun vereniging - aan te sluiten bij de KNSA. Alleen de gebruikers van de 'zware buks' van de kalibers 12 en 16, zoals in de Limburgse schietsport, vallen niet onder het preventieve toezicht van de circulaire vanwege de zwaarte en omvang van de buks en de mindere gevaarzetting. Deze schutters behoeven geen KNSA-licentie, maar slechts de beheerders van deze buksen.

De schietsportinrichtingen die gebruik maken van .22-buksen behoeven een milieuvergunning echter met uitzondering van die inrichtingen van de Brabantse en Gelderse schuttersgilden die met hetzelfde kaliber schieten. Deze vallen onder het Activiteitenbesluit. De vrijstelling van vergunningplicht (en geluidsnormering) valt niet te rijmen met de vergunningplicht voor schietsportinrichtingen die met dezelfde wapens schieten.

Tevens valt niet in te zien waarom inrichtingen voor kleiduivenschietsen in de buitenlucht met kaliber 12-geweren wel vergunningplichtig blijven en het schieten met kaliber 12 op de hark zoals bij het Limburgs schieten niet. Er ontbreekt consistentie. Immers volgens de systematiek van het Activiteitenbesluit is schieten met vuurwapens een vergunningplichtige activiteit.

Het schieten - al dan niet met dezelfde wapens - door folkloristisch en niet-folkloristische verenigingen levert dezelfde hinder op. Waarom de een wel vergunningplichtig blijft en de ander niet schept rechtsongelijkheid. De folkloristische kruisboogschutterijen zonder schietlawaaï met hun onveilige zone blijven blijkbaar wel vergunningplichtig. Dit levert eveneens rechtsongelijkheid op.

8. DE VRIJSTELLING VAN DE APV-VERGUNNINGPLICHT BIJ EENMALIGE INRICHTINGEN EN PUBLICATIEPLICHT

De definiëring van het begrip 'traditioneel schieten' omvat zowel het schieten in permanente (tot nu toe milieuvergunningplichtige) als eenmalige (APV-vergunningplichtige) inrichtingen. Het Activiteitenbesluit heft de vergunningplicht op voor 'traditioneel schieten'. Dat betekent dat zowel bij permanente (meer dan twaalf keer per jaar schieten) of bij eenmalige schietinrichtingen of evenementen (APV-vergunningen) slechts de meldingsplicht geldt. Dat betekent ook, dat er uit oogpunt van voorkoming van loodvervuiling en om veiligheidsredenen bij beide inrichtingen een kogelvanger met affuit gebruikt zal dienen te worden. Met dat laatste gebruik kunnen wij instemmen bij de permanente inrichtingen. Die verplichting was ook opgenomen in de provinciale Handreiking (HLTS), waaraan gedurende zijn kortstondig bestaan echter geen enkel gevolg is gegeven.

Gezien de toename van het aantal kleine schietwedstrijden en evenementen, het gebrek aan toezicht op de - algemeen ontdoken - raapplicht en de gevaarlijke ongelukken door afdwalende kogels vinden wij het noodzakelijk dat op de bonds- en alle andere kleine evenementen evenzeer kogelvangers met affuit gebruikt worden. Slechts voor de eenmalige of tijdelijke inrichtingen waar meer dan tien mobiele kogelvangers noodzakelijk zijn, zouden wij om praktische redenen (gewenning en aanschaf) het gebruik van de kogelvanger voor een overgangsperiode van vijf jaar willen opschorten. Gedacht kan daarbij worden aan het Oud-Limburgschuttersfeest (OLS, veertig mobiele kogelvangers noodzakelijk), het Zuidlimburgs Federatiefeest (ZLF, sedert 1949) (twintig mobiele kogelvangers vereist) en misschien het in 1992 opgerichte Limburgs Damesschuttersfeest (LDS). Uiteraard onder de gebruikelijke voorwaarden, zoals een overzichtelijk schootsveld (geen bossen of wateren), toestemming grondeigenaren, niet-schieten boven bepaalde windsnelheid, logboek, kogelraapplicht na einde evenement enz. enz. De APV-vergunningplicht handhaven is echter praktischer en

manipulatie met regels wordt voorkomen.

Er is geen plicht de melding en de acceptatie van de melding van een schietevenement te publiceren, zodat ieder vorm van bezwaar tegen evenementen nabij een woonbuurt of natuurgebied, eerst kan plaatsvinden nadat het evenement heeft plaatsgevonden. Dit achten wij niet juist. Het is nu al praktijk dat verlening van APV-vergunningen voor schietevenementen niet gepubliceerd worden om bezwaren te voorkomen.

9. SCHIETLAWAAI BIJ EENMALIGE EN PERMANENTE SCHIETINRICHTINGEN

De circulaire schietlawaaï is niet van toepassing op eenmalige inrichtingen of evenementen. Dat geluid, ook van muziek - en omroepinstallaties wordt geregeld in de APV-vergunning. Niet in te zien valt waarom de eenmalige inrichtingen onder het Activiteitenbesluit gebracht dienen te worden, vooral gezien de afwezigheid van geluidsproblemen. De schietterreinen liggen dan ook meestal ver weg van woonbebouwing. Wel zijn er overduidelijk problemen bij de eenmalige inrichtingen met loodvervuiling en veiligheid.

10. DE GELUIDSHINDER DOOR SCHIETEN EN DOOR GEBRUIK VAN KOGELVANGERS

Volgens de definitie van 'traditioneel schieten' is het schot gelost op een stilstaand doel vrijgesteld van geluidsnormen. Het treffen van dit doel - een vurenhouten blokje - wat met het schieten beoogd wordt, veroorzaakt geen geluidsoverlast.

De hinder veroorzaakt door de kogelinslag in de kogelvanger heeft niets te maken met schieten, maar met kogelopvang. Men schiet op het doel niet op de kogelvanger. De kogelinslag is derhalve niet vrijgesteld van geluidsnormering. Het is ook geen schietlawaaï, maar contactgeluid ontstaan door botsing van twee metalen objecten, indien de kogelvanger niet voldoende geïsoleerd is. Voor de Limburgse schietsport zijn er wattenkogelvangers ontwikkeld en in gebruik, die geen geluidsoverlast veroorzaken. De schutterijen, die geen wattenkogelvanger - de meeste - gebruiken, moeten derhalve voldoen aan de gebruikelijke geluidsnormering met betrekking tot de kogelinslag. Het nut tot de beoogde vrijstelling door wijziging van het Activiteitenbesluit vervalft hierdoor evenzeer.

11. REGELING LOODVERVUILING EN VEILIGHEID

Het besluit wil de risico's bij schieten in de open lucht en loodvervuiling van de bodem zoveel mogelijk beperken. Daartoe wordt een regeling aan het besluit toegevoegd. Bij lezing van deze regeling blijkt dat deze geënt is op het Limburgse harkschieten en passeert daarmee de regels voor het specifieke Brabants en Gelders schieten. Zo is de gebruikelijke onveilige zone of valzone bij het schieten met .22 munitie met gebruik van kogelvanger en affuit, zoals bij Gelders en Brabants schieten, een vierkant van 10m bij 10 m, waarbij zowel de standplaats van de schutter als de schietboom, zich in die zone bevinden.

In de Limburgse schietsport met gebruik van kogelvanger en affuit is de onveilige of valzone geheel anders. Daar is die zone zoals in het besluit opgenomen is, namelijk een vierkant met de schietboom als middelpunt van 25 m bij 25 m. Daar kunnen wij mee instemmen. Het is conform de huidige gangbare voorschriften. Deze valzone is uiteraard groter en anders dan bij het Brabants en Gelders schieten, omdat het hier gaat om zowel de rondvliegende houtsplinters van de blokjes op de hark, als om loodsplinters, die niet allemaal opgevangen

kunnen worden door de kogelvanger. Bij het schieten zonder kogelvanger vliegen de houtsplinters tot op 25 m links en rechts afstand van de boom. Van een verkleining van die zone kan dan ook geen sprake zijn, noch afgezien van het feit dat er geen enkele vakbekwaamheid aan de schutters gesteld wordt. Iedereen - lid of niet-lid - mag binnen de inrichting met de daar gangbare vuurwapens schieten. Bij het schieten zonder affuit kunnen de kogels buiten de kogelvanger terecht komen; een affuit is derhalve altijd nodig. In de regeling wordt gesproken over het bij te houden logboek. Wij missen in de lijst van te registreren zaken de gebruikelijke opgave van de data en tijden waarop wordt geschoten. Het aantal dagen en aantal uren staat dan vanzelfsprekend ook vast.

Kogelvanger en affuit worden voorgeschreven voor alle inrichtingen zowel permanente als eenmalige. Mocht in het definitieve besluit alsnog de eenmalige inrichtingen uit het besluit geschrapt worden, dan ontbreken de gangbare voorschriften ter voorkoming van loodvervuiling en veiligheid voor die inrichtingen uit het Handboek milieuvergunningen Schietinrichtingen.

12. HANDHAVING VOORSCHRIFT KOGELVANGERS MET AFFUIT

De vraag kan gesteld worden naar de handhaving van de ministeriële regeling, hoe wordt de controle op de naleving geregeld of wordt dit overgelaten aan de burgerij en milieuverenigingen?

In de provinciale Handreiking was de kogelvanger met affuit voor de permanente inrichtingen al voorgeschreven en voor de eenmalige inrichtingen alleen indien de kogels niet geraapt konden worden of om veiligheidsredenen. Enig gevolg had dit niet. In 2006 weigerde de provincie de subsidieregeling voor de aanschaf van kogelvangers, die zij in haar Handreiking (HLTS) verplicht had gesteld, wederom in het leven te roepen voor die schutterijen die er geen hadden (ongeveer veertig à vijftig of 1/3 van het totaal). De reden lag vermoedelijk dat het huidige provinciebestuur in samenwerking met de Limburgse schuttersfederatie nooit serieus van plan is geweest de provinciale handreiking op dit punt door te voeren, alleen in de versoepeling van de geluidsnormen en de verkleining van het schotsveld was men geïnteresseerd. De verkleining van het schootsveld in de Handreiking (HLTS) had de provincie gebaseerd op een mondelinge uitspraak - een verzinsel zoals bleek - van een van de direct belanghebbende schutterijen en deelnam aan de provinciale werkgroep ontwerp Handreiking, waarin u ook zitting had. Met behulp van een TNO-rapport veegde de Raad van State de gevaarlijke verkleining van het schootsveld in de Handreiking (HLTS) van tafel. Omdat iedereen - ervaren en onervaren - op de hark mag schieten is het gebruik van de affuit een absolute voorwaarde. Het is bekend dat er door de schutterijen - waar kogelvangers in gebruik zijn - grotelijks de hand met deze regel wordt gelicht; door de gemeentelijke overheid wordt dit voorschrift niet gehandhaafd.

De provincie heeft in 2009 toch een subsidieregeling voor kogelvangers in het leven geroepen, doch alleen voor degenen die een verzoek voor 1 januari 2010 indienen en alleen voor permanente inrichtingen.

Voor de aanschaf van mobiele kogelvangers door de Schuttersfederatie of door de afzonderlijke schuttersbonden is geen subsidie beschikbaar gesteld. De eenmalige inrichtingen worden derhalve gepasseerd, wat betekent dat loodvervuiling en onveiligheid gepromoot wordt.

13. KOGLVANGER VOOR EVENEMENTEN BINNEN PERMANENTE INRICHTINGEN

Indien de eenmalige inrichtingen of evenementen geen kogelvanger met affuit nodig hebben, dan is het ook niet nodig voor evenementen binnen de permanente inrichtingen. Men kan dan twaalf keer per jaar binnen de permanente inrichting zonder kogelvanger schieten. Daar vermoedelijk geen APV-vergunning meer nodig zal zijn, kan worden volstaan met een melding, waarna de gemeente dan weer de nodige maatwerkvoorschriften ten aanzien van veiligheid en loodvervuiling dient op te stellen. De vraag is of deze maatwerkvoorschriften wel toegestaan zijn binnen het systeem van het Activiteitenbesluit.

14. DE COMMERCIËLE LIMBURGSE SCHIETSPORT

Noch de motie-Vietsch noch het Activiteitenbesluit maakt verschil tussen het verenigingsschieten door leden of het schieten door niet-leden op het terrein van de schietinrichting. Zoals bekend stellen tal van verenigingen hun schietinrichting tegen betaling ter beschikking voor bedrijfsschietfeesten of andere particuliere schietfeesten, al dan niet onder het mom van sponsorschieten. Ook het dorpschuttersfeest is de afgelopen decennia in zwang geraakt om de verenigingskas te spekken. Dit alles heeft uiteraard niets met welke 'traditie' dan ook niet maken, maar alles met vermaak. In de bijlage geven wij een voorbeeld van dit commerciële schieten. Enige geluidsvrijstelling voor dit soort activiteiten met vuurwapens is niet op zijn plaats.

15. MAATWERK IN RELATIE MET ANDERE (MILIEUGEVAARLIKE) INRICHTINGSACTIVITEITEN

Door het wegvallen van de vergunningplicht kan geen goed maatwerk meer geleverd worden, tenzij bij melding alle bijzondere voorschriften uit de oude vergunning als maatwerkvoorschriften eraan toegevoegd worden. Dit lijkt ons in strijd met het systeem van het Besluit.

Zo kent iedere milieuvergunning voor de tien schietinrichtingen voor de Limburgse schietsport in Weert andere voorschriften, die geheel toegesneden zijn op de desbetreffende inrichting en de schutterij, die deze exploiteert. De een schiet op vrijdag, de ander op zaterdag, de een twee uur per week, de ander drie. Het aantal af te schieten kogels per uur is niet gelijk. De schietseizoenen lopen niet gelijk. De geluidsnormen zijn niet alle gelijk per inrichting. De een mag twaalf extra-schietactiviteiten per jaar uitvoeren, de ander slechts enkele. Er zijn inrichtingen, waarin het milieugevaarlijke lood gesmolten en kogels gegoten worden met specifieke voorschriften over afzuiging van looddampen e.d. Er zijn inrichtingen met voorschriften voor opslag van buksen, buskruit en slaghoedjes. Enkele inrichtingen mogen buiten oefenen met hun fluit- en trommelcorps, anderen helemaal niet.

Indien de inrichtingen met loodverwerking en munitieopslag milieuvergunningplichtig blijven, dan zal dit direct ontdoken worden, door voortaan illegaal lood smelten en de munitieopslag naar privé-woningen over te brengen. De gevaren nemen toe. Een reden te meer om de vergunningplicht te handhaven.

Overigens missen we in het Besluit regels voor het gezondheidsbedreigende gieten van loden kogels voor de Limburgse schietsport. Verantwoordelijkheid wordt in deze door niemand genomen. Een onderzoek naar het aantal sterfgevallen onder Limburgse kogelgieters wordt node gemist

16. SCHIETLAWAAI EN GEZONDHEID

Het zonder behoorlijke regelgeving personen te pas en te onpas blootstellen aan geluidshinder is niet juist gezien de gevolgen voor hun gezondheid. Als het schietlawaaï vrijgesteld wordt van normen, dan kan ook niet voorkomen worden dat mensen onderworpen worden aan ondukbare hinder en schrikreacties. Bij bescherming mag de L_{kna} niet hoger zijn dan 70 dB(A) tot 75 dB(A), afhankelijk van de omgeving. De L_r (rating sound level) volgens ISO R 1996 te allen tijde niet hoger dan de L₉₅ + 15 dB(A). Het logische verband tussen deze twee is te vinden in de circulaire schietlawaaï en worden noch door Gezondheidsraad of RIVM bestreden. Het loslaten van normen voor schietlawaaï in folkloristisch verband en dit eventueel overlaten aan de gemeenten geschiedt zonder wetenschappelijke onderbouwing of advisering door de Gezondheidsraad of het RIVM. De motivering voor nog toelaatbare hinder is te vinden in de ICG-publicatie BG-HR-10-1. Wij zien niet in, dat iemand in redelijkheid bezwaar kan hebben tegen de normering voor schietlawaaï ter bescherming van de omgeving en deze algemeen geaccepteerde normen te verankeren in de nationale regelgeving; het lawaaï uit dezelfde buks is immers in het hele land identiek. Op Europees niveau is, als voornaamste doel op het gebied van geluidshinder, gesteld dat niemand mag worden blootgesteld aan geluidsniveaus die zijn gezondheid en de kwaliteit van zijn bestaan in gevaar brengen.

17. BESTEMMINGSPLAN EN VERGUNNINGPLICHT

De Limburgse schietsport (en het maken van onversterkte muziek) kan overal beoefend worden waar in het bestemmingsplan de bestemming sport, recreatie of cultuur voorkomt. Gevaar voor vestiging op plaatsen waar dat planologisch niet wenselijk werd geacht kon tot nu toe gereguleerd worden door weigering van de milieuvergunning en door het stellen van geluidsvoorschriften. Die mogelijkheid vervalt als de vergunningsplicht geschrapt wordt. Schietactiviteiten op gronden met de genoemde bestemming, zoals in de buurt van stiltegebieden, begraafplaatsen, kerken, scholen of naast woningen zijn niet of moeilijk tegen te houden. Een melding moet immers geaccepteerd worden.

18. SCHIETLAWAAI EN ONVERSTERKTE MUZIEK

In het vigerende besluit is op het laatste ogenblik op verzoek van de Tweede Kamer een vrijstellingsbesluit voor onversterkte muziek binnen en buiten inrichtingen opgenomen. Een definitie van het begrip ontbreekt. Waarschijnlijk wordt niet-mechanisch versterkte of onversterkte levende muziek bedoeld. Voor deze wijziging is nimmer inspraak verleend, hetgeen niet juist is. Grond voor de vrijstelling waren de isolatiekosten voor gemeenschapshuizen. Dit zonder enige verdere toelichting. De gemeenschapshuizen worden voor vele doeleinden o.m. voor versterkte muziek gebruikt en zijn derhalve geïsoleerd. Ze zijn veelal publiek eigendom. Dat kan dus geen reden zijn. Eerder lijkt het verzoek om vrijstelling te zijn ingegeven om een enkel bestaand schutterijlokaal te ontheffen van isolatieverplichtingen.

In het besluit wordt geen rekening gehouden met een cumulatie van het geluid van onversterkte muziek en schietlawaaï. Het is bekend dat de meeste schutterijen er al dan niet verplicht een fluit- en trommelcorps er na moeten houden. Aangenomen mag worden, dat de

meeste oefenen in voldoende geïsoleerde lokalen. Er zijn echter enkele uitzonderingen en het lijkt erop dat voor deze uitzonderingen een algemene vrijstelling werd opgenomen met de mogelijkheid een gemeentelijke verordening in het leven te roepen.

Er is één geval bekend, waar het clublokaal van de eerder genoemde schutterij in Weert bij art. 19-procedure door provincie en gemeente verplicht werd isolatie aan te brengen anders zou de gevraagde vrijstelling niet verleend worden ofwel zou de schutterij moeten verklaren niet te oefenen met slagwerkers in het te bouwen clublokaal. Het laatste gebeurde en door de vrijstelling in het Activiteitenbesluit komt deze toezegging te vervallen. De gemeente heeft nog geen verordening ingesteld, mocht deze er komen dan zal deze zo zijn dat het muziekgezelschap zowel binnen – als buiten zal kunnen oefenen. (tot nu toe expliciet verboden; uitzonderingen daargelaten.)

19. DE BEPERKENDE BEPALING OVER EEN MOGELIJKE GEMEENTELIJKE VERORDENING INZAKE SCHIETLAWAAI EN ONVERSTERKTE MUZIEK

Ongewenste geluidsontwikkelingen kunnen door de gemeentelijke overheid in de hand gehouden worden met behulp het voorschrift: *'met uitzondering van die gevallen waarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld'*.

Deze bepaling is niet helder geformuleerd en roept vragen op over de uitputtendheid. Beter is dan de formulering: *'dit laat onverlet het recht van de gemeente bij verordening regels te stellen'*.

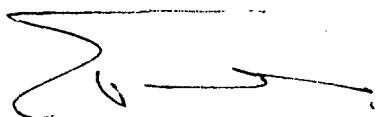
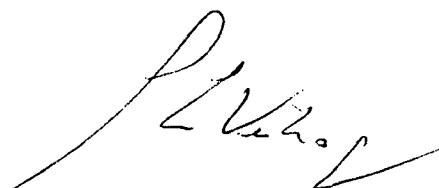
Hierboven hebben wij al gewezen op de toelaatbaarheid van uitgebreide maatwerkvoorschriften. De huidige milieuvergunningen lopen sterk uiteen en deze zijn alle toegesneden zijn op de lokale situatie. Een vergunning is nu bij uitstek maatwerk. Het is dan ook tegenstrijdig om dit maatwerk voor omgang met vuurwapens te willen afschaffen ten behoeve van een gemeentelijke verordening.

Het Besluit stelt geen plicht in om een verordening in het leven te roepen. Dit biedt derhalve geen rechtszekerheid en nog minder over de inhoud van een dergelijke verordening. Het is dan ook voor de hand liggend, dat die gemeenten waar het om gaat, dit niet zullen doen. Mochten zij er toch toe overgaan, dan zal de geluidsnorm dermate hoog gesteld worden, dat de problematische inrichtingen op de desbetreffende locatie gehandhaafd kunnen blijven of terugkeren en ondukbare geluidshinder veroorzaken. De rechtsbescherming tegen ondukbare geluidshinder veroorzaakt door schietlawaaï en slagwerkers valt grotendeels weg. Slechts via het inroepen van de algemene zorgplichtbepalingen zou men zich kunnen beschermen. De vraag is echter of de algemene zorgplichtvoorschriften in het Besluit en eventuele maatwerkvoorschriften wel ingeroepen kunnen worden tegen deze hinder. De kwestie is of het voorschrift uit het Activiteitenbesluit uitputtend bedoeld is of niet. De huidige formulering is - zoals gesteld - niet helder.

Tot slot kennen wij geen land in Europa, die folkloristische schietverenigingen, zoals schutterijen of schuttersgilden het recht geeft om met wapens meer schietlawaaï te veroorzaken dan niet-folkloristische schietverenigingen.

Nadere informatie willen wij gaarne verstrekken, zowel schriftelijk als mondeling evenals bewijsstukken.

Gaarne nader van u vernemend,
met vriendelijke groeten,

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized 'J' followed by a horizontal line and a small flourish.A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. V. K. H. J.' followed by a long horizontal line.

Bijlage

Oud Limburgs Schieten

Dit is een werkelijk uniek onderdeel! U maakt op een actieve manier kennis met het traditionele Oud Limburgse Schutters-feest. Onder leiding van echte Limburgse schutters gaat u schieten met authentieke wapens en zelf gegoten loden kogels. Een gezellige competitie zal uitwijzen wie de meest vaste hand heeft. Dit onderdeel is een bijzondere verweving van sport en Limburgse cultuurhistorische traditie en laat zich makkelijk combineren met Handboogschieten of Pétanque.

8 personen

Tijdsduur: 2 uur

Prijs: € 190,00 per groep tot 8 personen

Toeslag bij meer personen.

ROCCA Sport & Adventure
Teambuilding-in-limburg.nl
Postbus 60
6270 AB Gulpen

Inspraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:

Verzenddatum: 30 maart 2009

Uw kenmerk: -

Wijzigingsbesluit

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Handhaving en maatwerkvoorschriften	<p>Omdat iedereen –ervaren en onervaren – op de hark mag schieten is het gebruik van de affuit een absolute voorwaarde. Het is bekend dat er door de schutterijen – waar kogelvangers in gebruik zijn – grotelijks de hand met de regels wordt gelicht; door de gemeentelijke overheid wordt dit voorschrift niet gehandhaafd.</p> <p>Hierboven hebben wij al gewezen op de toelaatbaarheid van uitgebreide maatwerkvoorschriften. De huidige milieuvergunningen lopen sterk uiteen en deze zijn alle toegesneden zijn op de lokale situatie. Een vergunning is nu bij uitstek maatwerk. Het is dan ook tegenstrijdig om dit maatwerk voor omgang met vuurwapens te willen afschaffen ten behoeve van een gemeentelijke verordening.</p>	<p>De voorschriften voor het traditioneel schieten zijn naar aanleiding van de inspraakreacties gewijzigd.</p>
2	Art. 1.1	<p>Er bestaan echter ook geweerschutterijen in Utrecht, Overijssel, Noord- en Zuid-Holland, die onder de Gelderse en Brabantse schietsport te scharen zijn. Deze provincies worden niet in de motie genoemd en worden derhalve evenmin in het Activiteitenbesluit opgenomen</p> <p>Dat deze beperking leidt tot rechtsongelijkheid tussen gelijksoortige verenigingen behoeft geen betoog. Hetzelfde geldt voor nieuwe schutterijen die buiten de drie genoemde provincies opgericht worden. ....</p> <p>De regionale schietsporten zijn niet gebonden aan provinciegrenzen en zijn dat ook nimmer geweest. Uw circulaire loodbelasting uit 1995 gaat terecht uit van sportsoorten, niet van provincies. Het aantal schutterijen in Limburg en Noord-Brabant dat het Limburgs sportschieten beoefent bedraagt overigens ongeveer 130; in Belgisch-Limburg aan de Maaskant nog eens 30.</p>	<p>De definitiebepaling van ‘ traditioneel schieten’ in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit (zie onderdeel A van het wijzigingsbesluit) is mede naar aanleiding van de inspraakreacties gewijzigd.</p>
3	Art. 1.1	<p>De motie-Vietsch doet voorkomen alsof de Limburgse schietsport eeuwenoud is en daarom moet worden vrijgesteld van schietlawainormering. Het enige wat juist is dat het schutterijwezen en tal van versierselen uit de Middeleeuwen stammen.</p> <p>Kortom er is niets eeuwenoud bij de Limburgse schietsport, ook aangeduid als harkschieten. Slechts enkele verenigingen zijn dat, die deze regionale sport zijn gaan beoefenen om hun bestaansrecht zin te geven. Het gebruik van de term ‘traditioneel’ is van recente datum en praktisch van aard. Zij dient louter ter onderscheiding van de schietsportverenigingen zonder folklore.</p> <p>Het Activiteitenbesluit creëert rechtsongelijkheid tussen de verschillende takken van schietsport. De term ‘traditioneel’ wordt immers gebruikt zodat het mogelijk wordt dat de folkloristische schietsportverenigingen meer hinder en gevaar kunnen veroorzaken dan de schietsportverenigingen zonder folkloré.</p> <p>Uitdrukkelijk zijn de gebruikers van de buksen en geweren (.22-buksen e.a.) bij het Brabants en Gelders schieten onder werking van de verscherpte circulaire Wapens en munitie (2006) van het ministerie van Justitie gebracht. Deze schutters dienen zich - via hun vereniging - aan te sluiten bij de KNSA. Alleen de gebruikers van de ‘zwarte buks’ van de kalibers 12 en 16, zoals in de Limburgse schietsport, vallen niet onder het preventieve toezicht van de circulaire vanwege de zwaarte en omvang van de buks en de mindere gevaarstelling. Deze schutters behoeven geen KNSA-licentie, maar slechts de beheerders van deze buksen.</p> <p>De schietsportinrichtingen die gebruik maken van .22-buksen behoeven een milieuvergunning echter met uitzondering van die inrichtingen van de Brabantse en Gelderse schuttersgilden die met hetzelfde kaliber schieten. Deze vallen onder het Activiteitenbesluit. De vrijstelling van vergunningplicht (en geluidsnormering) valt niet te rijmen met de vergunningplicht voor schietsportinrichtingen die met dezelfde wapens schieten.</p> <p>Tevens valt niet in te zien waarom inrichtingen voor kleiduivenschietsen in de buitenlucht met kaliber 12-geweren wel vergunningplichtig blijven en het schieten met kaliber 12 op de hark zoals bij het Limburgs schieten niet. Er ontbreekt consistentie. Immers volgens de systematiek van het Activiteitenbesluit is schieten met vuurwapens een vergunningplichtige activiteit.</p> <p>Het schieten - al dan niet met dezelfde wapens - door folkloristisch en niet-folkloristische verenigingen levert dezelfde hinder op. Waarom de een wel vergunningplichtig blijft en de ander niet schept rechtsongelijkheid. De folkloristische kruisboogschutterijen zonder schietlawaaai met hun onveilige zone blijven blijkbaar wel vergunningplichtig. Dit levert eveneens rechtsongelijkheid op.</p>	<p>De inspraak op de wijziging van het Activiteitenbesluit is niet de plaats om een discussie te starten over het al dan niet traditioneel zijn van de schietsport. Het blijft een feit dat het hier gaat om door schutterijen of schuttersgilden traditioneel beoefende schietsport.</p> <p>De motie Vietsch (Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90), die op 4 maart 2008 in de Tweede Kamer is aangenomen, heeft enkel betrekking op het traditioneel schieten door schutterijen. Deze motie is de aanleiding om het traditioneel schieten onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit te brengen.</p> <p>In het kader van een toekomstige wijziging van het Activiteitenbesluit wordt onderzocht of overige schietinrichtingen eveneens onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht.</p>

4	Art. 2.18	<p>In het vigerende besluit is op het laatste ogenblik op verzoek van de Tweede Kamer een vrijstellingsbesluit voor onversterkte muziek binnen en buiten inrichtingen opgenomen. Een definitie van het begrip ontbreekt. Waarschijnlijk wordt niet-mechanisch versterkte of onversterkte levende muziek bedoeld. Voor deze wijziging is nimmer inspraak verleend, hetgeen niet juist is. Grond voor de vrijstelling waren de isolatiekosten voor gemeenschapshuizen. Dit zonder enige verdere toelichting. De gemeenschapshuizen worden voor vele doeleinden o.m. voor versterkte muziek gebruikt en zijn derhalve geïsoleerd. Ze zijn veelal publiek eigendom. Dat kan dus geen reden zijn. Eerder lijkt het verzoek om vrijstelling te zijn ingegeven om een enkel bestaand schutterijlokaal te ontheffen van isolatieverplichtingen.</p> <p>In het besluit wordt geen rekening gehouden met een cumulatie van het geluid van onversterkte muziek en schietlawaai. Het is bekend dat de meeste schutterijen er al dan niet verplicht een fluit- en trommelcorps er na moeten houden. Aangenomen mag worden, dat de meeste oefenen in voldoende geïsoleerde lokalen. Er zijn echter enkele uitzonderingen en het lijkt erop dat voor deze uitzonderingen een algemene vrijstelling werd opgenomen met de mogelijkheid een gemeentelijke verordening in het leven te roepen.</p> <p>Er is één geval bekend, waar het clublokaal van de eerder genoemde schutterij in Weert bij art.19-procedure door provincie en gemeente verplicht werd isolatie aan te brengen anders zou de gevraagde vrijstelling niet verleend worden ofwel zou de schutterij moeten verklaren niet te oefenen met slagwerkers in het te bouwen clublokaal. Het laatste gebeurde en door de vrijstelling in het Activiteitenbesluit komt deze toezegging te vervallen. De gemeente heeft nog geen verordening ingesteld, mocht deze er komen dan zal deze zo zijn dat het muziekgezelschap zowel binnen – als buiten zal kunnen oefenen. (tot nu toe expliciet verboden; uitzonderingen daargelaten.)</p>	<p>De onderhavige wijziging is op verzoek van de Tweede Kamer in het Activiteitenbesluit opgenomen. Het is aan de betreffende gemeente om al dan niet bij verordening terzake regels te stellen.</p> <p>Het voert in het kader van de behandeling van de inspraak te ver om op alle mogelijke casuïstiek in te gaan.</p>
5	Art. 2.18	<p>De motie-Vietsch heeft de implementatie van de gerepareerde Handreiking (HLTS2) doorkruist door vrijstelling te vragen, zoals in het Activiteitenbesluit verwoord is. De gerepareerde Handreiking kan alleen nog maar gebruikt worden als kader bij het invoeren van gecompliceerde gemeentelijke verordeningen ter beperking van schietlawaai en eventueel bij de verlening van APV-vergunningen bij evenementen, indien deze vergunningplicht niet vervalt bij het Activiteitenbesluit.</p> <p>De voorgestelde herziening van het Activiteitenbesluit blokkeert derhalve het in gang gezette bestuurlijke traject voor reparatieregelgeving zonder enig redelijk motief of grond. Voor enige haast of spoed ontbreekt immers de grondslag. Zoals gesteld zijn gaat het in wezen om problemen bij enkele schutterijen en niet om structurele problemen in de Limburgse schietsport.</p>	<p>De Tweede Kamer heeft de motie Vietsch (Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90) aanvaard. Met onderhavig wijzigingsbesluit wordt uitvoering gegeven aan deze motie.</p> <p>Het blijft mogelijk dat de democratisch gekozen gemeenteraad bij verordening regels stelt ten behoeve van het voorkomen van geluidhinder met betrekking tot het traditioneel schieten.</p>
6	Art. 2.18	<p>Voor de Noordbrabantse en Gelderse schietsport werd in de herziene circulaire schietlawaai geen uitzondering gemaakt, omdat deze aan de eisen uit de circulaire konden voldoen. Zij konden en kunnen derhalve ongestoord verder gaan. Om de uitzondering voor de Limburgse schietsport minder in het oog te laten lopen, heeft de motie-Vietsch de Gelderse en Noordbrabantse schuttersgilden zonder enige redelijke grond in haar vrijstellingsverzoek van milieuvergunning en geluidsnormen mede opgenomen. De vrijstelling voor deze twee takken van sport - al dan niet in folkloristisch verband - is derhalve niet relevant. Terzijde merken wij op, dat een aantal Brabantse schuttersgilden in de loop der tijd met lichtere wapens zijn gaan schieten om redenen van beperking van geluidshinder, hetgeen niet als in strijd met de 'traditie' werd beschouwd. De 'traditie' bestaat immers uit de folklore rondom het schieten, niet uit het schieten als zodanig.</p>	<p>De voorschriften uit het Activiteitenbesluit met betrekking tot het traditioneel schieten, zijn van toepassing op alle inrichtingen in Nederland waar het traditioneel schieten plaatsvindt. Dit is derhalve niet beperkt tot de provincies Limburg, Gelderland of Noord Brabant.</p>
7	Art. 2.18	<p>(1)</p> <p>De motie-Vietsch heeft als beoogd doel vrijstelling van geluidsnormen voor de beoefening van een moderne tak van schietsport - de Limburgse te verkrijgen. Zij doet voorkomen alsof deze tak van sport bedreigd wordt. Op zich is het al merkwaardig dat er pas dertig jaar na publicatie van de circulaire Schietlawaai problemen ontstaan en pas elf jaar na publicatie van de circulaire Beperking loodbelasting bij traditioneel schieten van 1 september 1995, verlengd in 1999. <u>Waarom nu pas problemen?</u></p> <p>Willen schutterijen naast woningen schieten - wat daar ook van zij - dan zal de geluidsproblematiek, die het gebruik van de 'zware buks' structureel veroorzaakt met behulp van structurele bronmaatregelen opgelost dienen te worden en wel door middel van geluidgedempte buksen. Voor dit specifieke doel is de Circulaire Wapens en Munitie 2006 dan ook aangepast; geluiddempers zijn op deze buksen toegestaan. De motie-Vietsch en het Activiteitenbesluit doorkruisen in feite het doel van deze circulairewijziging en blokkeren een verdergaande ontwikkeling naar verdere geluidsbeperkende maatregelen. In incidentele gevallen zal verplaatsing van de inrichting - zoals in de genoemde gevallen - aan de orde zijn, meestal een gevolg van oudere onjuiste politieke besluitvorming op lokaal vlak.</p> <p>De conclusie die hieruit getrokken kan worden dat een grondslag voor de motie-Vietsch en daarmee voor de wijziging van het Activiteitenbesluit ontbreekt. Aan zorgvuldigheid en goede motivering schort het in hoge mate. De noodzaak voor vrijstelling van geluidsnormen is niet aanwezig, aangezien er geen structurele problemen zijn. Want waarom kunnen er dan vergunningen verstrekt worden op basis van de oude circulaire schietlawaai, zoals tot op de huidige dag van vandaag nog altijd gebeurt?</p> <p>De motie-Vietsch beoogt in werkelijkheid het gedrag van een tweetal schutterijen, die politiek verbonden zijn, met hun consequente overtredingen in bestuurs-, civiel en strafrechtelijk opzicht, te sauveren en hun locatie om met behulp van de</p>	<p>De Tweede Kamer heeft de motie Vietsch (Kamerstukken II 2007/2008, 29383, nr. 90) aanvaard. Met deze motie wordt de regering verzocht om een vrijstelling voor geluid dat schutterijen met het schieten maken.</p> <p>Met onderhavig wijzigingsbesluit wordt uitvoering gegeven aan deze motie.</p> <p>Het blijft mogelijk dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt ten behoeve van het voorkomen van geluidhinder met betrekking tot het traditioneel schieten (zie artikel 2.18, vijfde lid, van het Activiteitenbesluit en onderdeel P van het wijzigingsbesluit).</p>

		<p>landspolitiiek de buren en milieuverenigingen in bestuursrechtelijk opzicht zoveel mogelijk uit te schakelen. Beide schutterijen willen immers gewoon terug naar hun oude locatie met clublocaal. Kortom dan kunnen schieten en drinken weer samengaan.</p> <p>(2)</p> <p>Volgens de definitie van 'traditioneel schieten' is het schot gelost op een stilstaand doel vrijgesteld van geluidsnormen. Het treffen van dit doel - een vurenhouten blokje - wat met het schieten beoogd wordt, veroorzaakt geen geluidsoverlast.</p> <p>De hinder veroorzaakt door de kogelinslag in de kogelvanger heeft niets te maken met schieten, maar met kogelopvang. Men schiet op het doel niet op de kogelvanger. De kogelinslag is derhalve niet vrijgesteld van geluidsnormering. Het is ook geen schietlawaai, maar contactgeluid ontstaan door botsing van twee metalen objecten, indien de kogelvanger niet voldoende geïsoleerd is. Voor de Limburgse schietsport zijn er wattenkogelvangers ontwikkeld en in gebruik, die geen geluidsoverlast veroorzaken. De schutterijen, die geen wattenkogelvanger - de meeste - gebruiken, moeten derhalve voldoen aan de gebruikelijke geluidsnormering met betrekking tot de kogelinslag. Het nut tot de beoogde vrijstelling door wijziging van het Activiteitenbesluit vervalft hierdoor evenzeer.</p> <p>(3)</p> <p>Het zonder behoorlijke regelgeving personen te pas en te onpas blootstellen aan geluidshinder is niet juist gezien de gevolgen voor hun gezondheid. Als het schietlawaai vrijgesteld wordt van normen, dan kan ook niet voorkomen worden dat mensen onderworpen worden aan onduidbare hinder en schrikreacties. Bij bescherming mag de L_k niet hoger zijn dan 70 dB(A) tot 75 dB(A), afhankelijk van de omgeving. De L_r (rating sound level) volgens ISO R 1996 te allen tijde niet hoger dan de L₉₅ + 15 dB(A). Het logische verband tussen deze twee is te vinden in de circulaire schietlawaai en worden noch door Gezondheidsraad of RIVM bestreden. Het loslaten van normen voor schietlawaai in folkloristisch verband en dit eventueel overlaten aan de gemeenten geschiedt zonder wetenschappelijke onderbouwing of advisering door de Gezondheidsraad of het RIVM. De motivering voor nog toelaatbare hinder is te vinden in de ICG-publicatie BG-HR-10-1. Wij zien niet in, dat iemand in redelijkheid bezwaar kan hebben tegen de normering voor schietlawaai ter bescherming van de omgeving en deze algemeen geaccepteerde normen te verankeren in de nationale regelgeving; het lawaai uit dezelfde buks is immers in het hele land identiek. Op Europees niveau is, als voornaamste doel op het gebied van geluidshinder, gesteld dat niemand mag worden blootgesteld aan geluidsniveaus die zijn gezondheid en de kwaliteit van zijn bestaan in gevaar brengen.</p> <p>(4)</p> <p>De Limburgse schietsport (en het maken van onversterkte muziek) kan overal beoefend worden waar in het bestemmingsplan de bestemming sport, recreatie of cultuur voorkomt. Gevaar voor vestiging op plaatsen waar dat planologisch niet wenselijk werd geacht kon tot nu toe gereguleerd worden door weigering van de milieuvergunning en door het stellen van geluidsvoorschriften. Die mogelijkheid vervalft als de vergunningsplicht geschrapt wordt. Schietactiviteiten op gronden met de genoemde bestemming, zoals in de buurt van stiltegebieden, begraafplaatsen, kerken, scholen of naast woningen zijn niet of moeilijk tegen te houden. Een melding moet immers geaccepteerd worden.</p>	
8	Art. 2.18	<p>De circulaire schietlawaai is niet van toepassing op eenmalige inrichtingen of evenementen. Dat geluid, ook van muziek - en omroepinstallaties wordt geregeld in de APV-vergunning. Niet in te zien valt waarom de eenmalige inrichtingen onder het Activiteitenbesluit gebracht dienen te worden, vooral gezien de afwezigheid van geluidsproblemen. De schietterreinen liggen dan ook meestal ver weg van woonbebouwing. Wel zijn er overduidelijk problemen bij de eenmalige inrichtingen met loodvervuiling en veiligheid.</p>	<p>Eenmalige schietactiviteiten vallen niet onder het begrip inrichting en derhalve ook niet onder het Activiteitenbesluit. Het Activiteitenbesluit is alleen van toepassing op inrichtingen, die bij amvb zijn aangewezen op grond van artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer. Wat onder een 'inrichting' wordt verstaan blijkt uit artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer en de jurisprudentie.</p> <p>Eenmalige inrichtingen bestaan derhalve niet en vallen derhalve ook niet onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit.</p>
9	Art. 2.18	<p>Noch de motie-Vietsch noch het Activiteitenbesluit maakt verschil tussen het verenigingsschieten door leden of het schieten door niet-leden op het terrein van de schietinrichting. Zoals bekend stellen tal van verenigingen hun schietinrichting tegen betaling ter beschikking voor bedrijfsschietfeesten of andere particuliere schietfeesten, al dan niet onder het mom van sponsorschieten. Ook het dorpschuttersfeest is de afgelopen decennia in zwang geraakt om de verenigingskas te spekken. Dit alles heeft uiteraard niets met welke 'traditie' dan ook niet maken, maar alles met vermaak. In de bijlage geven wij een voorbeeld van dit commerciële schieten. Enige geluidsvrijstelling voor dit soort activiteiten met vuurwapens is niet op zijn plaats.</p>	<p>De vrijstelling voor geluid geldt voor het 'traditioneel schieten'. In artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit is een definitie voor traditioneel schieten opgenomen (zie onderdeel A van het wijzigingsbesluit).</p>

10	Art. 2.18	Ongewenste geluidsontwikkelingen kunnen door de gemeentelijke overheid in de hand gehouden worden met behulp het voorschrift : <i>‘met uitzondering van die gevallen waarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld’</i> . Deze bepaling is niet helder geformuleerd en roept vragen op over de uitputtendheid. Beter is dan de formulering: <i>‘dit laat onverlet het recht van de gemeente bij verordening regels te stellen’</i> .	De bepaling is mede naar aanleiding van de inspraakreactie gewijzigd.
11	Art. 2.18	Het Besluit stelt geen plicht in om een verordening in het leven te roepen. Dit biedt derhalve geen rechtszekerheid en nog minder over de inhoud van een dergelijke verordening. Het is dan ook voor de hand liggend, dat die gemeenten waar het om gaat, dit niet zullen doen. Mochten zij er toch toe overgaan, dan zal de geluidsnorm dermate hoog gesteld worden, dat de problematische inrichtingen op de desbetreffende locatie gehandhaafd kunnen blijven of terugkeren en onduidbare geluidshinder veroorzaken. De rechtsbescherming tegen onduidbare geluidshinder veroorzaakt door schietlawaai en slagwerkers valt grotendeels weg. Slechts via het inroepen van de algemene zorgplichtbepalingen zou men zich kunnen beschermen. De vraag is echter of de algemene zorgplichtvoorschriften in het Besluit en eventuele maatwerkvoorschriften wel ingeroepen kunnen worden tegen deze hinder. De kwestie is of het voorschrift uit het Activiteitenbesluit uitputtend bedoeld is of niet. De huidige formulering is - zoals gesteld - niet helder.	Als burgers terzake behoefte hebben aan een gemeentelijke verordening, kunnen zij de politiek (i.c. het gemeentebestuur c.q. de leden van de gemeenteraad) verzoeken om met een verordening te komen. De stelling dat het voor de hand ligt dat de gemeenten waar het omgaat niet met een verordening zullen komen, is volstrekt speculatief. Als in artikel 2.18 van het Activiteitenbesluit is gesteld dat het geluid van het traditioneel schieten niet wordt meegenomen bij het bepalen van geluidsniveaus, dan kan het niet zo zijn, dat men op basis van de zorgplicht nog regels zou kunnen stellen of zou kunnen handhaven. Het stellen van regels ten behoeve van het voorkomen van geluidhinder met betrekking tot het traditioneel schieten, kan alleen in een gemeentelijke verordening.

Wijzigingsregeling

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Art. 4.111	<p>Gezien de toename van het aantal kleine schietwedstrijden en evenementen, het gebrek aan toezicht op de - algemeen ontboden - raapplicht en de gevaarlijke ongelukken door afdwalende kogels vinden wij het noodzakelijk dat op de bonds- en alle andere kleine evenementen evenzeer kogelvangers met affuit gebruikt worden. Slechts voor de eenmalige of tijdelijke inrichtingen waar meer dan tien mobiele kogelvangers noodzakelijk zijn, zouden wij om praktische redenen (gewenning en aanschaf) het gebruik van de kogelvanger voor een overgangperiode van vijf jaar willen opschorten. Gedacht kan daarbij worden aan het Oud-Limburgschuttersfeest (OLS, veertig mobiele kogelvangers noodzakelijk), het Zuidlimburgs Federatiefeest (ZLF, sedert 1949) (twintig mobiele kogelvangers vereist) en misschien het in 1992 opgerichte Limburgs Damesschuttersfeest (LDS). Uiteraard onder de gebruikelijke voorwaarden, zoals een overzichtelijk schootsveld (geen bossen of wateren), toestemming grondeigenaren, niet-schieten boven bepaalde windsnelheid, logboek, kogelraapplicht na einde evenement enz. enz. De APV- vergunningplicht handhaven is echter praktischer en manipulatie met regels wordt voorkomen.</p> <p>Er is geen plicht de melding en de acceptatie van de melding van een schietevenement te publiceren, zodat ieder vorm van bezwaar tegen evenementen nabij een woonbuurt of natuurgebied, eerst kan plaatsvinden nadat het evenement heeft plaatsgevonden. Dit achten wij niet juist. Het is nu al praktijk dat verlening van APV-vergunningen voor schietevenementen niet gepubliceerd worden om bezwaren te voorkomen.</p>	<p>Het Activiteitenbesluit en bijhorende regeling zijn alleen van toepassing op inrichtingen. Evenementen buiten inrichtingen kunnen niet door middel van het Activiteitenbesluit worden gereguleerd.</p>
2	Art. 4.111	<p>(1)</p> <p>Het besluit wil de risico's bij schieten in de open lucht en loodvervuiling van de bodem zoveel mogelijk beperken. Daartoe wordt een regeling aan het besluit toegevoegd. Bij lezing van deze regeling blijkt dat deze geënt is op het Limburgse harkschieten en passeert daarmee de regels voor het specifieke Brabants en Gelders schieten. Zo is de gebruikelijke onveilige zone of valzone bij het schieten met .22 munitie met gebruik van kogelvanger en affuit, zoals bij Gelders en Brabants schieten, een vierkant van 10m bij 10 m, waarbij zowel de standplaats van de schutter als de schietboom, zich in die zone bevinden.</p> <p>In de Limburgse schietsport met gebruik van kogelvanger en affuit is de onveilige of valzone geheel anders. Daar is die zone zoals in het besluit opgenomen is, namelijk een vierkant met de schietboom als middelpunt van 25 m bij 25 m. Daar kunnen wij mee instemmen. Het is conform de huidige gangbare voorschriften. Deze valzone is uiteraard groter en anders dan bij het Brabants en Gelders schieten, omdat het hier gaat om zowel de rondvliegende houtsplinters van de blokjes op de hark, als om loodsplinters, die niet allemaal opgevangen kunnen worden door de kogelvanger. Bij het schieten zonder kogelvanger vliegen de houtsplinters tot op 25 m links en rechts afstand van de boom. Van een verkleining van die zone kan dan ook geen sprake zijn, noch afgezien van het feit dat er geen enkele vakbekwaamheid aan de schutters gesteld wordt. Iedereen - lid of niet-lid - mag binnen de inrichting met de daar gangbare vuurwapens schieten. Bij het schieten zonder affuit kunnen de kogels buiten de kogelvanger terecht komen; een affuit is derhalve altijd nodig.</p> <p>In de regeling wordt gesproken over het bij te houden logboek. Wij missen in de lijst van te registreren zaken de gebruikelijke opgave van de data en tijden waarop wordt geschoten. Het aantal dagen en aantal uren staat dan vanzelfsprekend ook vast.</p> <p>Kogelvanger en affuit worden voorgeschreven voor alle inrichtingen zowel permanente als eenmalige. Mocht in het definitieve besluit alsnog de eenmalige inrichtingen uit het besluit geschrapt worden, dan ontbreken de gangbare voorschriften ter voorkoming van loodvervuiling en veiligheid voor die inrichtingen uit het Handboek milieuvergunningen</p>	<p>De paragraaf met betrekking tot traditioneel schieten is naar aanleiding van inspraakreacties gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p> <p>Eenmalige inrichtingen zijn geen inrichtingen in de zin van de Wm. Deze activiteiten kunnen niet op grond van het Activiteitenbesluit worden gereguleerd.</p>

	<p>Schietinrichtingen.</p> <p>(2)</p> <p>Indien de eenmalige inrichtingen of evenementen geen kogelvanger met affuit nodig hebben, dan is het ook niet nodig voor evenementen binnen de permanente inrichtingen. Men kan dan twaalf keer per jaar binnen de permanente inrichting zonder kogelvanger schieten. Daar vermoedelijk geen APV-vergunning meer nodig zal zijn, kan worden volstaan met een melding, waarna de gemeente dan weer de nodige maatwerkvoorschriften ten aanzien van veiligheid en loodvervuiling dient op te stellen. De vraag is of deze maatwerkvoorschriften wel toegestaan zijn binnen het systeem van het Activiteitenbesluit.</p> <p>(3)</p> <p>Door het wegvallen van de vergunningplicht kan geen goed maatwerk meer geleverd worden, tenzij bij melding alle bijzondere voorschriften uit de oude vergunning als maatwerkvoorschriften eraan toegevoegd worden. Dit lijkt ons in strijd met het systeem van het Besluit.</p> <p>Zo kent iedere milieuvergunning voor de tien schietinrichtingen voor de Limburgse schietsport in Weert andere voorschriften, die geheel toegesneden zijn op de desbetreffende inrichting en de schutterij, die deze exploiteert. De een schiet op vrijdag, de ander op zaterdag, de een twee uur per week, de ander drie. Het aantal af te schieten kogels per uur is niet gelijk. De schietseizoenen lopen niet gelijk. De geluidsnormen zijn niet alle gelijk per inrichting. De een mag twaalf extra-schietactiviteiten per jaar uitvoeren, de ander slechts enkele. Er zijn inrichtingen, waarin het milieugevaarlijke lood gesmolten en kogels gegoten worden met specifieke voorschriften over afzuiging van looddampen e.d. Er zijn inrichtingen met voorschriften voor opslag van buksen, buskruit en slaghoedjes. Enkele inrichtingen mogen buiten oefenen met hun fluit- en trommelcorps, anderen helemaal niet.</p> <p>Indien de inrichtingen met loodverwerking en munitieopslag milieuvergunningplichtig blijven, dan zal dit direct ontdoken worden, door voortaan illegaal lood smelten en de munitieopslag naar privé-woningen over te brengen. De gevaren nemen toe. Een reden te meer om de vergunningplicht te handhaven.</p> <p>Overigens missen we in het Besluit regels voor het gezondheidsbedreigende gieten van loden kogels voor de Limburgse schietsport. Verantwoordelijkheid wordt in deze door niemand genomen. Een onderzoek naar het aantal sterfgevallen onder Limburgse kogelgieters wordt node gemist.</p>	
--	---	--

A4

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
BJZ/K&L – IPC 880
Postbus 20951
2500 EA Den Haag

3^e

10

Betreft F-reactie ontwerpregeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

25 maart 2009

Geachte heer, mevrouw,

Op 2 maart 2009 heeft u het Ontwerpregeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer gepubliceerd in de Staatscourant. Met deze brief willen wij reageren op dit ontwerpbesluit.

Wij waarderen de spoed waarmee uw ministerie de wijzigingen die zijn voorgesteld door de Raad van State, wil formaliseren in het besluit. Echter wij hebben als Vrijwillige Vereniging daarop toch nog enkele opmerkingen c.q. kanttekeningen, die wij graag middels dit schrijven aan uw kenbaar willen maken.

Alvorens wij dit willen doen, willen wij onze verbazing uitspreken dat wij ten aanzien van het punt traditioneel schieten niet geraadpleegd zijn. Te meer omdat genoemde regels een behoorlijke impact kunnen hebben op het traditioneel schieten die wij als Schutterijen en Gilden tijdens onze feesten en dergelijke doen.

Regeling

De opmerkingen c.q. kanttekeningen die wij hebben ten aanzien van dit besluit hebben betrekking op paragraaf 4.8.7, artikel 4.111.

- lid 2; hierin wordt gesteld dat het geweer waarmee wordt geschoten is bevestigd aan een oplegsteun, die zodanig is opgesteld dat alle afgeschoten kogels worden opgevangen in een voorziening.

Ten eerste wordt door de verenigingen reeds geschoten met een geweer die vaststaat in een affuit.

- lid 3; hierin wordt gesteld dat de voorziening zodanig is uitgevoerd en opgesteld dat alle afgeschoten kogels daarmee worden opgevangen.

Door alle verenigingen wordt reeds gebruik gemaakt van een kogelvanger die voldoet aan de door de wet bepaalde voorschriften. Daarvoor verwijzen wij u naar de circulaire Traditioneel schieten genummerd VROM/DGM/SVS/98125504.

- lid 4; hierin stelt u dat het doel waarop wordt geschoten is bevestigd op een paal. Dit zouden wij graag gewijzigd zien in "bevestigd aan of op een paal". De reden hiervan is dat het doel meestal is bevestigd in een kogelvanger die men via een mechanisme kan hijsen en laten zakken. Ook hiertoe verwijzen wij u voor meer info naar genoemde circulaire.

- lid 5; in dit lid wordt gesproken over het niet aanwezig mogen zijn van mensen of dieren binnen een denkbeeldig vierkant met zijden van 25 meter et cetera. Dit vraagt om nadere uitleg. Te meer daar de schutter die op het doel schiet plus de buksmeester en baancommissarissen te allen tijde binnen dit vak zullen staan. De reden daarvan is dat anders door de denkbeeldige lijn van de kogel het doel niet wordt gehaald.

- lid 6; in dit lid wordt gesproken over een logboek en dergelijke. Ook dit is voor ons onduidelijk. De reden hiervan is dat wij als Schutterijen en Gilden sinds 2005 gebonden zijn aan de regels die voorgeschreven staan in de circulaire Wapens en munitie. Daarvoor dient elke schutter die meer dan drie keer schiet een licentie te hebben die wordt uitgeschreven door de K.N.S.A.. Daarnaast dient elke Schutterij of Gilden van elke schietwedstrijd en schietbeurten een lijst in te vullen, waarop staat vermeld wie er heeft geschoten en hoe vaak en wanneer. Daarnaast moeten alle kogels die gebruikt zijn geregistreerd zijn. Verder is er een controle uit te voeren op het aantal aanwezige kogels c.q. verbruik hiervan door middel van de facturen die de verenigingen hebben, vanwege de aankoop van de kogels dan wel slaghoedjes.

Met de door ons in deze brief genoemde kanttekeningen dan wel opmerkingen hopen wij u te laten zien dat ook de Schutterijen en Gilden zich met het maatschappelijk belang bezig houden. Echter daarbij willen wij onze tradities niet uit het oog verliezen, want ook dat heeft naar onze mening een groot maatschappelijk verband.

Wij zien uw reacties dan ook graag tegemoet. Mocht u verder nog vragen hebben naar aanleiding van ons schrijven, dan kunt u mij altijd bellen.

Met vriendelijke groet,

Inspraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker: Verzenddatum: 25 maart 2009

Uw kenmerk: -

Wijzigingsregeling

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Artikel 4.111	<p>Lid 2: hierin wordt gesteld dat het geweer waarmee wordt geschoten is bevestigd aan een oplegsteun, die zodanig is opgesteld dat alle afgeschoten kogels worden opgevangen in een voorziening. Ten eerste wordt door de verenigingen reeds geschoten met een geweer die vaststaat in een affuit.</p> <p>Lid 3: hierin wordt gesteld dat de voorziening zodanig is uitgevoerd en opgesteld dat alle afgeschoten kogels daarmee worden opgevangen.</p> <p>Door alle verenigingen wordt reeds gebruik gemaakt van een kogelvanger die voldoet aan de door de wet bepaalde voorschriften. Daarvoor verwijzen wij u naar de circulaire Traditioneel schieten genummerd VROM/DGM/SVS/98125504.</p> <p>Lid 4: hierin stelt u dat het doel waarop wordt geschoten is bevestigd op een paal. Dit zouden wij graag gewijzigd zien in "bevestigd aan of op een paal". De reden hiervan is dat het doel meestal is bevestigd in een kogelvanger die men via een mechanisme kan hijsen en laten zakken. Ook hiertoe verwijzen wij u voor meer info naar genoemde circulaire.</p> <p>Lid 5: in dit lid wordt gesproken over het niet aanwezig mogen zijn van mensen of dieren binnen een denkbeeldig vierkant met zijden van 25 meter et cetera. Dit vraagt om nadere uitleg. Te meer daar de schutter die op het doel schiet plus de buksmeester en baancommissarissen te allen tijde binnen dit vak zullen staan. De reden daarvan is dat anders door de denkbeeldige lijn van de kogel het doel niet wordt gehaald.</p> <p>Lid 6: in dit lid wordt gesproken over een logboek en dergelijke. Ook dit is voor ons onduidelijk. De reden hiervan is dat wij als Schutterijen en Gilden sinds 2005 gebonden zijn aan de regels die voorgeschreven staan in de circulaire Wapens en munitie. Daarvoor dient elke schutter die meer dan drie keer schiet een licentie te hebben die wordt uitgeschreven door de K.N.S.A.. Daarnaast dient elke Schutterij of Gilden van elke schietwedstrijd en schietbeurten een lijst in te vullen, waarop staat vermeld wie er heeft geschoten en hoe vaak en wanneer. Daarnaast moeten alle kogels die gebruikt zijn geregistreerd zijn. Verder is er een controle uit te voeren op het aantal aanwezige kogels c.q. verbruik hiervan door middel van de facturen die de verenigingen hebben, vanwege de aankoop van de kogels dan wel slaghoedjes.</p>	<p>De paragraaf over traditioneel schieten is mede naar aanleiding van inspraakreacties gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p>

27 MAART 2009

A5

Aan:
Ministerie van VROM
Directie bestuurlijke en Juridische zaken
Afdeling Klimaat en leefomgeving (ipc 880)
Postbus 20951
2500 EZ Den-Haag

Datum: 25 maart 2009

Onderwerp: Zienswijze wijzigingsbesluit activiteitenregeling.

Geachte heer/mevrouw,

In § 4.8.7 Traditioneel schieten, Artikel 4.111 van de activiteitenregeling, worden regels gesteld voor het traditioneel schieten in Gelderland, Noord-Brabant en Limburg.

In de praktijk verschilt het "Limburgs Traditioneel Schieten" met het "traditioneel schieten" in Gelderland en Noord-Brabant.

Ons voorstel is: de onderstaande tekst op te nemen in het bovengenoemd artikel, zodat het verschil van het "Limburgs Traditioneel Schieten" met de andere provincies duidelijk wordt.

Voorstelwijziging t.b.v. van artikel 4.111 punt 2.

1. Bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" in de vrije lucht moet het geweer, waarmee wordt geschoten zodanig op een aanlegpaal liggen dat er recht op het doel geschoten wordt, waardoor er geen kogels buiten de onveilige zone komen.
2. Bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" waar gebruik wordt gemaakt van een kogelvanger moet het geweer waarmee wordt geschoten bevestigd zijn in een affuit, dat zodanig moet zijn afgesteld dat alle afgeschoten kogel worden opgevangen in een voorziening.

Voorstelwijziging t.b.v. van artikel 4.111 punt 3.

1. Bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" in de vrije lucht, moet zo spoedig mogelijk na afloop van de jaarlijkse schietactiviteiten, de kogels met behulp van (een) metaaldetector(en) opgeruimd worden. In ieder geval voor aanvang van het nieuwe seizoen (uiterlijk 1 april), de kogels worden verzameld, geregistreerd en zoveel mogelijk hergebruikt.

Voorstelwijziging t.b.v. van artikel 4.111 punt 5.

1. Gedurende de perioden waarin wordt geschoten bevinden zich geen mensen of dieren binnen de onveilige zone:
  - Onveilige zone bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" in de vrije lucht: gebied waar kogels direct of indirect terecht kunnen komen en waardoor gevaar kan ontstaan voor mens, dier en materiaal. (zie bijlage, afbeelding 1)
  - Onveilige zone bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" met een kogelvanger: een rechthoekig gebied met een lengte vanaf schutter tot aan de achterzijde van de kogelvanger. De breedte is gelijk aan de breedte van de kogelvanger + 4 meter, waarbij de kogelvanger in het midden staat. (zie bijlage, afbeelding 2)

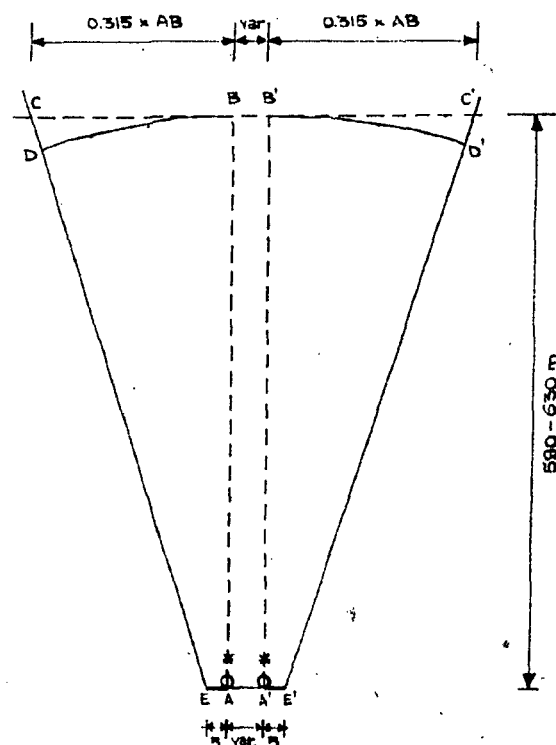

Wij verzoeken u de activiteitenregeling § 4.8.7 Traditioneel Schieten,
Artikel 4.111 de punten 2, 3 en 5 aan te passen.

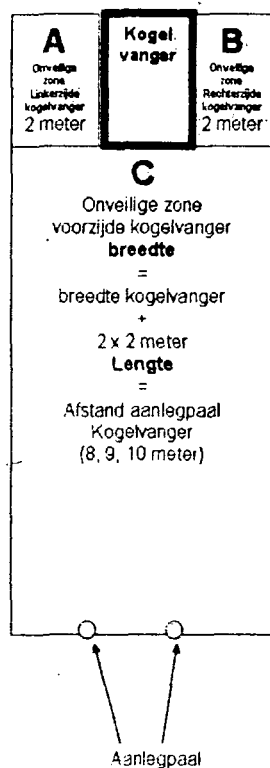
Met de meeste hoogachting,

Bijlage(n): 1
Tekeningen onveilige zone.

Bijlage: zienswijze wijzigingsbesluit.

Afbeelding 1: Onveilige zone bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" in de vrije lucht.

Afbeelding 2: Onveilige zone bij het "Limburgs Traditioneel Schieten" op een kogelvanger.

Inspiraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:
Verzenddatum: 25 maart 2009
Uw kenmerk: -

Wijzigingsregeling

Nr.	Artikel	Opmerking Inspiraak	Reactie VROM
1	Art. 4.111	<p>In § 4.8.7 Traditioneel schieten, Artikel 4.111 van de activiteitenregeling, worden regels gesteld voor het traditioneel schieten in Gelderland, Noord-Brabant en Limburg.</p> <p>In de praktijk verschilt het “Limburgs Traditioneel Schieten” met het “traditioneel schieten” in Gelderland en Noord-Brabant. Ons voorstel is: de onderstaande tekst op te nemen in het bovengenoemd artikel, zodat het verschil van het “Limburgs Traditioneel Schieten” met de andere provincies duidelijk wordt.</p> <p>Wij verzoeken u de activiteitenregeling § 4.8.7 Traditioneel Schieten, Artikel 4.111 de punten 2, 3 en 5 aan te passen.</p> <p>Voorstelwijziging t.b.v. van artikel 4.111 punt 2.</p> <p>1. Bij het “Limburgs Traditioneel Schieten” in de vrije lucht moet het geweer, waarmee wordt geschoten zodanig op een <u>aanlegpaal</u> liggen dat er recht op het doel geschoten wordt, waardoor er geen kogels buiten de onveilige zone komen.</p> <p>2. Bij het “Limburgs Traditioneel Schieten” waar gebruik wordt gemaakt van een kogelvanger moet het geweer waarmee wordt geschoten bevestigd zijn in een affuit, dat zodanig moet zijn afgesteld dat alle afgeschoten kogel worden opgevangen in een voorziening.</p> <p>Voorstelwijziging t.b.v. van artikel 4.111 punt 3.</p> <p>Bij het “Limburgs Traditioneel Schieten” in de vrije lucht, moet zo spoedig mogelijk na afloop van de jaarlijkse schietactiviteiten, de kogels met behulp van (een) metaaldetector(en) opgeruimd worden. In ieder geval voor aanvang van het nieuwe seizoen (uiterlijk 1 april), de kogels worden verzameld, geregistreerd en zoveel mogelijk hergebruikt.</p> <p>Voorstelwijziging t.b.v. van artikel 4.111 punt 5.</p> <p>1. Gedurende de perioden waarin wordt geschoten bevinden zich geen mensen of dieren binnen de onveilige zone:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Onveilige zone bij het “Limburgs Traditioneel Schieten” in de vrije lucht: gebied waar kogels direct of indirect terecht kunnen komen en waardoor gevaar kan ontstaan voor mens, dier en materiaal. (zie bijlage, afbeelding 1) - Onveilige zone bij het “Limburgs Traditioneel Schieten” met een kogelvanger: een rechthoekig gebied met een lengte vanaf schutter tot aan de achterzijde van de kogelvanger. De breedte is gelijk aan de breedte van de kogelvanger + 4 meter, waarbij de kogelvanger in het midden staat. (zie bijlage, afbeelding 2)	<p>De paragraaf over traditioneel schieten is naar aanleiding van inspraakreacties gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p>

A6

Document:

, 28 maart 2009.

Ministerie van Volkshuisvesting
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
BJZ/K&L - IPC 880
Postbus 20951
2500 EA DEN HAAG

Ond. : Zienswijze op Ontwerpregeling houdende wijziging van de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer.

Excellentie,

De gilden in Noord-Brabant verzorgen belangrijke evenementen in de vorm van verenigingswedstrijden en gildefeesten. De activiteiten zijn diep geworteld in en een belangrijke uiting van de Brabantse volkscultuur. Evenals in de provincies Gelderland en Limburg wordt daarbij een variant van het zogenaamde 'traditionele schieten' beoefend. De gilden gaan de laatste jaren gebukt onder aanzienlijke regeldruk. Ten aanzien van de omgevingsaspecten geluid, bodem en veiligheid geldt een vrij strikte regelgeving. In alle gevallen is door de gemeenten maatwerk geleverd.

De recent verschenen publicatie 'Ontwerpregeling houdende wijziging van de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer' heeft de Brabantse gildewereld danig opgeschrikt. De gilden hebben ondertussen de consequenties enigszins uitgewerkt en die lijken niet gering. Behalve een toename van de administratieve handelingen betekent dit een aanzienlijke verhoging van de kosten voor de gilden. Wij hebben niet de indruk dat de voorgestelde wijzigingen bijdragen aan een verhoging van de veiligheid en/of belasting van het milieu. De mogelijke risico's zijn naar onze mening al in voldoende mate ingeperkt c.q. gegarandeerd in de door de gemeenten afgegeven milieuvergunningen en de zelfregulering binnen de gilden.

Vanuit de huidige tijdgeest is aanpassing van regelgeving soms gewenst. Ook wij zijn voorstander van het zoveel mogelijk beperken van de risico's. Maar wij vragen ons af of u met de consequenties van de nieuwe (voorgestelde) regelgeving voor de gilden daadwerkelijk de milieurisico's verder beperkt. De nu voorgestelde regels dringen de bewegingsvrijheid van de gilden en schutters nog verder terug; de al honderden jaren bestaande culturele traditie wordt nog verder gelimiteerd. We moeten er voor waken om 'door te schieten' in de bemoeienis om

met regelkracht incidenten - voor zover die er al zijn - (ons hebben nimmer signalen bereikt dat de huidige regelgeving onvoldoende waarborgen biedt voor de gewenste veiligheid) te voorkomen en daarmee mogelijk juist onnodige beperkingen op te leggen. Nut en noodzaak van andere, strengere, regels zijn dan ook niet opportuun.

Er bestaat een groot risico in het mogelijk ontmoedigd raken van de gildebroeders en -zusters om hun liefhebberij onder de gegeven condities nog langer voort te zetten. Gelet op het feit dat het lidmaatschap van een gilde voor velen vanuit alle sociale lagen van de bevolking een belangrijke expressiemogelijkheid is tot het uitdragen van het Brabantse cultuurgood en in die zin ook een belangrijke rol speelt in het bestendigen van de sociale cohesie en sociale veiligheid in de leefgemeenschappen van tientallen Brabantse dorpen, achten wij het van belang de gilden de gepaste bewegingsvrijheid te bieden.

Graag willen wij nader met u overleggen over de wellicht niet bedoelde gevolgen voor de gilden, als de voorschriften zoals ongenomen in het Ontwerp definitief van toepassing zouden worden. Hierover heeft onze , inmiddels telefonisch contact gehad met uw ministerie.

Wij stellen het op prijs als u een bezoek brengt aan een of meerdere gildeaccommodaties en gildefeesten in Noord-Brabant. U kunt dan met eigen ogen waarnemen dat de veiligheid niet in het geding is en er sprake is van een traditie die het hart raakt van de Brabantse volkscultuur. Dat is tevens de reden dat de Brabantse Commissaris van de Koningin en alle burgemeesters q.q. nauw verbonden zijn met de gildedefederatie en de ruim 200 gilden.

Anders dan de Nota van toelichting bij het Wijzigingsbesluit aangeeft, is er géén overleg geweest met de (drie) federaties van gilden en schutterijen als belangenorganisaties van de individuele gilden. Nu worden regels voorgesteld die afwijken van eerder - soms nog recent - afgegeven Milieuvergunningen.

Tegen de Ontwerpregeling houdende wijziging van de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer zoals gepubliceerd in de Staatscourant Nr. 41, d.d. 2 maart 2009, tekenen wij als federatie daarom bezwaar aan op de navolgende onderdelen 2, 3, 4, 5 en 6 van **artikel 4.111** (§ 4.8.7. Traditioneel schieten).

- 1. Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico en het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, wordt bij het traditioneel schieten ten minste voldaan aan het tweede tot en met het zesde lid.*

Zienswijze:

Geen opmerkingen.

- 2. Het geweer waarmee wordt geschoten is bevestigd aan een oplegsteun, die zodanig is afgesteld dat alle afgeschoten kogels worden opgevangen in een voorziening.*

Zienswijze:

Deze regel wordt door ons geïnterpreteerd als dat alle schoten moeten worden gelost vanuit een geweer welk is bevestigd aan een affuit. Dit doet geen recht aan de verschillende disciplines die al jaren lang door de gilden worden beoefend en is een onnodige beperking.

Afhankelijk van de leeftijd en het niveau van de schutter - geoefende schutter of ongeoefende schutter - wordt geschoten vanuit een affuit, opgelegd (= met oplegsteun) of uit vrije hand. Het is u bekend dat in Noord-Brabant op deze wijzen wordt geschoten en is eerder door u vastgelegd in Circulaires.

Het uitsluitend mogen schieten vanuit een affuit is bij wedstrijden onnodig bezwarend. Aan wedstrijden wordt deelgenomen door geoefende schutters. Bijna allemaal hebben zij een eigen geweer. Het voortdurend monteren en demonteren van een geweer in en uit de affuit, waarbij er een verschil bestaat tussen rechts- en linkshandigen, legt een niet reëel beslag op de tijd.

3. *De voorziening, bedoeld in het tweede lid, is doelmatig en zodanig uitgevoerd en opgesteld dat alle afgeschoten kogels daarmee worden opgevangen. De opgevangen kogels worden zo vaak als de omstandigheden dat vereisen afgevoerd.*

Zienswijze:

Gelet op de opmerkingen bij lid 2. kan het in een zeer uitzonderlijk geval voorkomen dat niet alle afgeschoten kogels worden opgevangen.

4. *Het doel waarop wordt geschoten is bevestigd op een paal.*

Zienswijze:

Een tekstuele opmerking. Het doel waarop wordt geschoten is niet altijd bevestigd 'op' een paal. Het doel kan ook bevestigd zijn 'aan' een paal.

5. *Tijdens de perioden waarop wordt geschoten bevinden zich geen mensen of dieren binnen een denkbeeldig vierkant met zijden van 25 meter waarbij de paal, bedoeld in het vierde lid, zich in het middelpunt bevindt.*

Zienswijze:

Vele gilden hebben op de permanente locatie meerdere schietmasten. Wanneer een gilde bijvoorbeeld vier schietbomen heeft, wil dat zeggen dat men over een terrein moet beschikken van minstens 100 meter breed. Een formaat welk in de meeste situaties onmogelijk is. Tijdens gildefeesten zou dat nog meer problemen geven bij het zoeken naar een geschikte eenmalige locatie.

Bij de Brabantse gilden is op de permanente schietinrichtingen een onveilige zone met zijden van 10 meter aanwezig. De schutsboom staat in het midden van één der zijden, op 2 meter van de rand. Binnen de onveilige zone mogen zich alleen de schutter, de baancommandant en één of meerdere, daartoe door de baancommandant aangewezen, personen (veelal de optrekker en schrijver) bevinden. De door u genoemde maten van het denkbeeldige vierkant, de indeling van het vierkant en het feit dat daarbinnen geen mensen of dieren mogen bevinden zijn onredelijk bezwarend.

De oplegpalen staan ongeveer 6 meter van de schutsboom. Daarop zijn de ricochetvangers ontworpen en gebouwd om een maximale opvang van het lood te bereiken. Als de oplegpalen voortaan buiten het denkbeeldige vierkant van 25 meter moeten staan, voldoen de huidige voorzieningen niet meer, moet er opnieuw ontworpen en gebouwd worden en vraagt dat voor ieder gilde opnieuw enorme financiële investeringen. Investerings die niet door de gilden zelf gedragen kunnen worden. Vanwege genoemde redenen is de inhoud van dit onderdeel dan ook onredelijk bezwarend.

Als bijlagen ontvangt u de momenteel in Noord-Brabant meest gebruikte maatvoering en indeling bij de permanente inrichting en de tijdelijke inrichting.

6. *Binnen de inrichting is een logboek aanwezig waarin het aantal dagen waarop wordt geschoten, het aantal schieturen en het aantal verschoten en afgevoerde kogels is geregistreerd. De geregistreerde gegevens worden ten minste drie jaar bewaard en ter inzage gehouden voor het bevoegd gezag.*

Zienswijze:

Vanwege de Circulaire Wapens en Munitie 2005 en de voorschriften vanwege de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie houden de gilden al verschillende logboeken bij waarin al veel informatie is opgenomen en waaruit veel informatie gedestilleerd kan worden. Het bijhouden van wéér een logboek is dan ook onnodig bezwarend.

De aanleiding om het traditioneel schieten door de gilden en schutterijen onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen is de door de Tweede Kamer aangenomen motie Vietch c.s. Deze motie is ingegeven om een vrijstelling op te nemen voor het geluid dat gilden en schutterijen met het schieten maken. Er waren geen andere redenen aanwezig om de gilden onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen. Dat blijkt uit de Toelichting op het Wijzigingsbesluit. Daarin schrijft u dat in 2006 een voorbereidend onderzoek is uitgevoerd naar de mogelijkheden en wenselijkheid om meer vergunningplichtige bedrijfstakken onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit te brengen. In dat onderzoek is aangegeven voor welke bedrijfstakken het loont om ze onder de algemene regels te brengen. In het najaar van 2007 zijn vervolgens aanvullende onderzoeken uitgevoerd. Op basis van deze onderzoeken, suggesties en overleg zijn bedrijfstakken geselecteerd die onder het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht. Hierbij zijn de gilden en schutterijen niet genoemd.

Aspecten om te bepalen of het reguleren van de bedrijfstak onder algemene regels zinvol is, zijn homogeniteit en omvang van de bedrijfstak. Op veel onderdelen van gildeactiviteiten in Gelderland, Limburg en Noord-Brabant is sprake van homogeniteit. Maar juist op het onderdeel traditioneel schieten is er eerder sprake van heterogeniteit tussen de respectievelijke gildedefederaties c.q. provincies. Het stellen van algemene regels ligt dus niet voor de hand. Maatwerk is noodzakelijk. Daarom zijn enige jaren geleden in de toen uitgebrachte Circulaires van uw ministerie afzonderlijke hoofdstukken opgenomen voor het traditioneel schieten in de drie provincies.

Het opnemen van het traditioneel schieten in het Activiteitenbesluit vanwege de eerder genoemde motie Vietch mag niet tevens leiden tot wijziging c.q. verzwaring van op grond van de Wet milieubeheer toegestane wijze van schieten, de plaatsing van de masten (palen), het plaatsen van kogelvangers en de maatvoering. Al deze zaken zijn de afgelopen jaren door de gemeenten samen met de plaatselijke gilden besproken en vastgelegd. De door de gemeenten gestelde eisen bij de afgifte van een Milieuvergunning zijn een vertaling van wat ruim een tiental jaren geleden in goed overleg met vertegenwoordigers van uw ministerie en het ministerie van Defensie tot stand is gebracht. Wij noemen de Circulaire Beperking loodbelasting van de bodem bij traditioneel schieten uit 1995 en de Circulaire Traditioneel schieten uit 1999. Er hebben ons nimmer signalen bereikt dat er een wens bestaat dat een en ander gewijzigd zou moeten worden zoals nu door u voorgesteld.

De voorschriften in het Besluit en de Regeling moeten naar onze mening consistent zijn met de bepalingen die al in de door de gemeenten afgegeven Milieuvergunningen zijn opgenomen. Het door u opgemaakte ontwerp is op onderdelen substantieel afwijkend van de eisen in de vigerende Milieuvergunningen en voor de gilden op onderdelen onredelijk

beperkend en bezwarend! Wij gaan er vooralsnog van uit dat de gevolgen van de door u gebruikte omschrijvingen in het ontwerp van Artikel 4.111 van de Regeling niet door u zijn beoogd en stellen dan ook voor de gilden en schutterijen niét onder de werking te brengen van het Activiteitenbesluit. Als u persisteert bij het huidige ontwerp zal dit ontegenzegglijk letterlijk een groot afbreukrisico betekenen voor vele gilden in de provincie Noord-Brabant!

Hoogachtend,

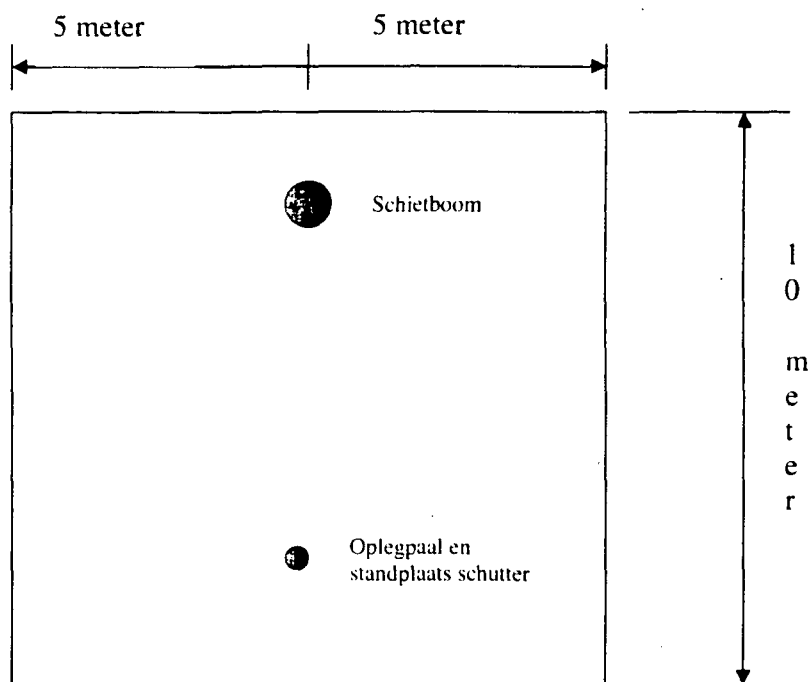
Bijlagen: twee.

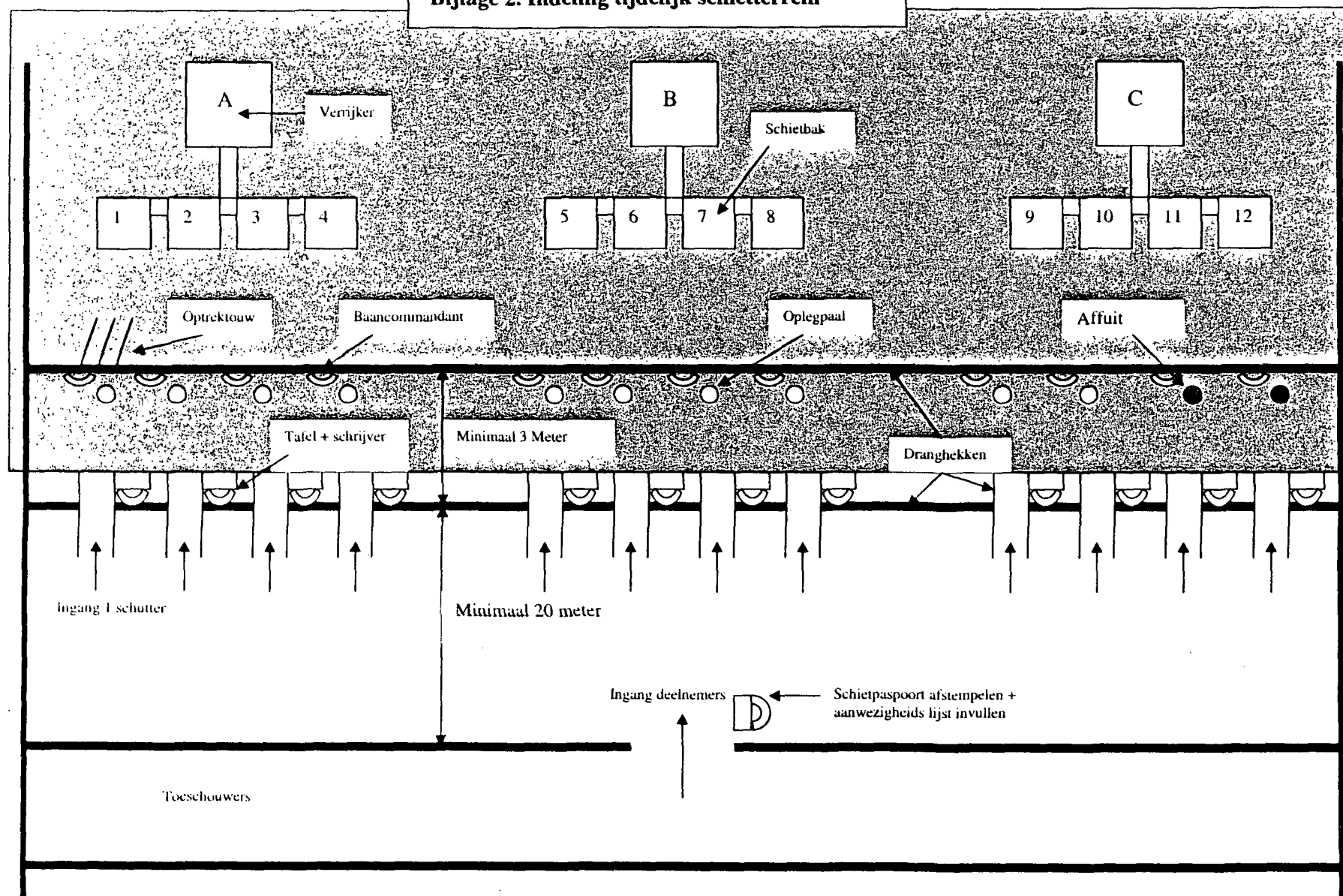
Bijlage 1

Permanente schietinrichting wipschiete

Onveilige zone van 10 x 10 meter voor Brabants wipschieten

Bijlage 2. Indeling tijdelijk schietterrein

Inspraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:

Verzenddatum: 28 maart 2009

Uw kenmerk: -

Wijzigingsregeling

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Art. 4.111	<p>Het opnemen van het traditioneel schieten in het Activiteitenbesluit vanwege de eerder genoemde motie Vietsch mag niet tevens leiden tot wijziging c.q. verzwaring van op grond van de Wet milieubeheer toegestane wijze van schieten, de plaatsing van de masten (palen), het plaatsen van kogelvangers en de maatvoering. Al deze zaken zijn de afgelopen jaren door de gemeenten samen met de plaatselijke gilden besproken en vastgelegd. De door de gemeenten gestelde eisen bij de afgifte van een Milieuvergunning zijn een vertaling van wat ruim een tiental jaren geleden in goed overleg met vertegenwoordigers van uw ministerie en het ministerie van Defensie tot stand is gebracht. Wij noemen de Circulaire Beperking loodbelasting van de bodem bij traditioneel schieten uit 1995 en de Circulaire Traditioneel schieten uit 1999. Er hebben ons nimmer signalen bereikt dat er een wens bestaat dat een en ander gewijzigd zou moeten worden zoals nu door u voorgesteld.</p> <p>Lid 2. Deze regel wordt door ons geïnterpreteerd als dat alle schoten moeten worden gelost vanuit een geweer welk is bevestigd aan een affuit. Dit doet geen recht aan de verschillende disciplines die al jaren lang door de gilden worden beoefend en is een onnodige beperking. Afhankelijk van de leeftijd en het niveau van de schutter - geoefende schutter of ongeofende schutter - wordt geschoten vanuit een affuit, opgelegd (= met oplegsteun) of uit vrije hand. Het is u bekend dat in Noord-Brabant op deze wijzen wordt geschoten en is eerder door u vastgelegd in Circulaires.</p> <p>Het uitsluitend mogen schieten vanuit een affuit is bij wedstrijden onnodig bezwarend. Aan wedstrijden wordt deelgenomen door geoefende schutters. Bijna allemaal hebben zij een eigen geweer. Het voortdurend monteren en demonteren van een geweer in en uit de affuit, waarbij er een verschil bestaat tussen rechts- en linkshandigen, legt een niet reëel beslag op de tijd.</p> <p>Li d 3. Gelet op de opmerkingen bij lid 2. kan het in een zeer uitzonderlijk geval voorkomen dat niet alle afgeschoten kogels worden opgevangen.</p> <p>Lid 4. Een tekstuele opmerking. Het doel waarop wordt geschoten is niet altijd bevestigd 'op' een paal. Het doel kan ook bevestigd zijn 'aan' een paal.</p> <p>Lid 5. Vele gilden hebben op de permanente locatie meerdere schietmasten. Wanneer een gilde bijvoorbeeld vier schietbomen heeft, wil dat zeggen dat men over een terrein moet beschikken van minstens 100 meter breed. Een formaat welk in de meeste situaties onmogelijk is. Tijdens gildefeesten zou dat nog meer problemen geven bij het zoeken naar een geschikte eenmalige locatie.</p> <p>Bij de Brabantse gilden is op de permanente schietinrichtingen een onveilige zone met zijden van 10 meter aanwezig. De schutsboom staat in het midden van één der zijden, op 2 meter van de rand. Binnen de onveilige zone mogen zich alleen de schutter, de baancommandant en één of meerdere, daartoe door de baancommandant aangewezen, personen (veelal de optrekker en schrijver) bevinden. De door u genoemde maten van het denkbeeldige vierkant, de indeling van het vierkant en het feit dat daarbinnen geen mensen of dieren mogen bevinden zijn onredelijk bezwarend.</p> <p>De oplegpalen staan ongeveer 6 meter van de schutsboom. Daarop zijn de ricochetvangers ontworpen en gebouwd om een maximale opvang van het lood te bereiken. Als de oplegpalen voortaan buiten het denkbeeldige vierkant van 25 meter moeten staan, voldoen de huidige voorzieningen niet meer, moet er opnieuw ontworpen en gebouwd worden en vraagt dat voor ieder gilde opnieuw enorme financiële investeringen. Investerings die niet door de gilden zelf gedragen kunnen worden. Vanwege genoemde redenen is de inhoud van dit onderdeel dan ook onredelijk bezwarend.</p> <p>Als bijlagen ontvangt u de momenteel in Noord-Brabant meest gebruikte maatvoering en indeling bij de permanente inrichting en de tijdelijke inrichting.</p> <p>Lid 6. Vanwege de Circulaire Wapens en Munitie 2005 en de voorschriften vanwege de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie houden de gilden al verschillende logboeken bij waarin al veel informatie is opgenomen en waaruit veel informatie gedestilleerd kan worden. Het bijhouden van wéér een logboek is dan ook onnodig bezwarend.</p>	<p>De paragraaf over traditioneel schieten is naar aanleiding van inspraakreacties gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p>

27 MAART 2009

A7

Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening
en Milieubeheer
Ministerie van VROM
BJZ/K&L-IPC 880
Postbus 20951
2500 EA DEN HAAG

Afdeling MDOML
Ons kenmerk CAS200900006084
DOC200900028855

Behandeld
Telefoon
Fax
Email

Uw kenmerk
Bijlage(n) -

Maastricht
Verzonden

26 maart 2009

26 MAART 2009

Onderwerp

Zienswijzen ontwerpbesluit van wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer en de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

Excellentie,

Naar aanleiding van de bekendmaking van het ontwerpbesluit houdende wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (verder te noemen het Activiteitenbesluit) en de ontwerpregeling houdende wijziging van de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (verder te noemen de Activiteitenregeling) in de Staatscourant (Staatscourant 2009, nummer 41, 2 maart 2009) doen wij u hierbij de volgende zienswijzen toekomen. Het betreft hier zowel een zienswijze over de wijzigingen die betrekking hebben op het traditioneel schieten (zie hierna onder I) als een zienswijze over de wijziging betreffende de begripomschrijving van 'inrichting type C' (zie hierna onder II).

I. Zienswijze over de wijziging van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling ten aanzien van het traditioneel schieten

Vooraf willen wij opmerken, dat sinds 2006 voor het Limburgs Traditioneel Schieten een Handreiking geldt, die gemeenten kunnen gebruiken als toetsingskader bij het verlenen van milieuvergunningen voor schietinrichtingen, waarin het traditioneel schieten wordt beoefend:

Praat mee over Limburg! www.limburg.nl/burgerforum

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening
Rabobank
13.25.75.728

Bereikbaar via:
Lijn 1 (richting De Heeg)
Lijn 3 (richting Heugem)
Lijn 53 (richting Gulpen)
Lijn 57 (richting Gulpen)

Naar aanleiding van uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft een werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de Oud-Limburgse Schuttersfederatie (OLS), de gemeenten Weert, Echt-Susteren, Horst aan de Maas en Maasbree, het ministerie van VROM en de provincie, de actualisatie van de Handreiking Limburgs Traditioneel Schieten (verder te noemen de Handreiking) ter hand genomen. Het concept van de nieuwe Handreiking is inmiddels geaccordeerd door de werkgroep. De vaststelling van de Handreiking door Gedeputeerde Staten is eind april gepland. Als de wijziging van het Activiteitenbesluit en van de Activiteitenregeling in werking zijn getreden kunnen gemeenten de nieuwe Handreiking als leidraad gebruiken bij het opnemen van aanvullende regels in de gemeentelijke verordeningen.

Met het ministerie van VROM is destijds afgesproken dat bij het opstellen van het ontwerp van de wijziging van het Activiteitenbesluit en van de Activiteitenregeling de eisen die zijn opgenomen in de nieuwe concept-Handreiking, die toen al in grote lijnen bekend waren, als uitgangspunt worden genomen. In onderstaande zienswijze hebben wij dan ook met name getoetst of de beide ontwerpen in lijn zijn met de nieuwe concept-Handreiking.

Wij vinden het een goede zaak dat traditioneel schieten onder de werking van het Activiteitenbesluit wordt gebracht, dat voor wat betreft geluid een vrijstelling wordt opgenomen van de geluidseisen uit het Activiteitenbesluit en dat gemeenten de mogelijkheid wordt geboden om in de plaatselijke verordening geluidsregels te stellen die zijn toegesneden op de lokale situatie.

In de hiernavolgende zienswijze gaan wij op enkele punten van het ontwerp van de wijziging van het Activiteitenbesluit en van de Activiteitenregeling nader in. Daarbij wordt opgemerkt dat deze zienswijze wordt gesteund door de vier gemeenten in de werkgroep en de

I.A. In artikel 1.1. van het Activiteitenbesluit wordt de begripsomschrijving van het traditioneel schieten ingevoegd (Ontwerpwijzigingsbesluit onderdeel A). Ingevoegd wordt: 'traditioneel schieten: door schutterijen en schuttersgilden in de provincies Gelderland, Noord-Brabant en Limburg in permanente of éénmalige schietinrichtingen met buksen (geweren) schieten vanaf een vaste standplaats op een stilstaand doel in de buitenlucht.'

Ten aanzien van deze begripsomschrijving hebben wij het volgende op te merken.

Het Activiteitenbesluit heeft alleen betrekking op activiteiten binnen een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Volgens artikel 1.1 van de Wet milieubeheer is een inrichting: elke door de mens bedrijfsmatig of in omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht. Wat betreft het criterium 'pleegt te worden verricht' is aangegeven dat de activiteit gedurende een bepaalde periode of met een zekere regelmaat wordt verricht, hetgeen in de jurisprudentie bevestigd wordt. Een eenmalige inrichting is ons inziens een contradictio in terminis. Een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer is per definitie niet eenmalig. Eenmalige activiteiten binnen een inrichting vallen onder het regime van de permanente inrichting en zijn niet als aparte inrichting te kwalificeren. Eenmalige schietactiviteiten buiten inrichtingen vallen niet onder inrichtingenbegrip van de Wet milieubeheer, omdat niet voldaan wordt aan het criterium dat de activiteit pleegt te worden verricht.

Onze conclusie is dat eenmalige activiteiten alleen onder het Activiteitenbesluit vallen als zij verricht worden binnen een (permanente) schietinrichting en dat eenmalige activiteiten buiten een inrichting niet als inrichting zijn aan te merken. De term 'eenmalige schietinrichting' dient ons inziens derhalve geschrapt te worden.

1.B. In de Activiteitenregeling wordt '§4.8.7. Traditioneel schieten Artikel 4.111' ingevoegd (Ontwerpwijzigingsregeling onderdeel AA). Ten aanzien van deze paragraaf hebben wij het volgende op te merken.

In het tweede lid van artikel 4.111 staat dat het geweer bevestigd is aan een oplegsteun. De term 'oplegsteun' is geen eenduidig begrip en kan dus ruim worden geïnterpreteerd. In de schutterswereld is de term affuit een vaststaand begrip. Doordat het geweer wordt bevestigd in de affuit wordt de schietrichting van het geweer zodanig ingeperkt dat de afgeschoten kogels in de kogelvanger terecht komen. Ons voorstel is het tweede lid als volgt te formuleren:

'Het geweer waarmee geschoten wordt is bevestigd in een affuit, die zodanig is afgesteld dat alle afgeschoten kogels worden opgevangen in een voorziening.'

In het derde lid van artikel 4.111 worden eisen gesteld aan de voorziening voor het opvangen van kogels. Hoewel niet expliciet aangegeven, is de beoogde strekking van dit lid dat dergelijke voorzieningen verplicht zijn binnen schietinrichtingen. Ook in de concept-Handreiking Limburgs Traditioneel Schieten is een verplichting binnen schietinrichtingen gebruik te maken van kogelvangers opgenomen. Bij incidentele schietactiviteiten bijvoorbeeld schutterfeesten binnen een schietinrichting, waarbij doorgaands gebruik wordt gemaakt van meerdere tijdelijke schietbomen, is het echter in de praktijk bezwaarlijk om alle schietbomen te voorzien van kogelvangers. Vandaar dat in de concept-Handreiking is bepaald dat bij incidentele activiteiten binnen een inrichting onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een raapverplichting. Aan artikel 4.111 moet ons inziens een nieuw lid worden toegevoegd dat bij incidentele schietactiviteiten binnen een schietinrichting die maximaal 12 keer per jaar plaatsvinden voorzieningen voor het opvangen van kogels niet verplicht zijn. Hieraan zou moeten worden toegevoegd dat bij incidentele activiteiten ook het gebruik van een affuit niet verplicht is. Het heeft immers geen zin om te schieten met behulp van een affuit als geschoten wordt op open veld.

In het vierde lid komt de term 'paal' voor. Bij traditioneel schieten wordt echter de term 'schietboom' gebruikt in plaats van 'paal'.

In het vijfde lid van artikel 4.111 is de omvang van de onveilige zone - een denkbeeldig vierkant met zijden van 25 meter - geregeld. Zoals ook in de concept-Handreiking wordt gesteld, is de onveilige zone bij gebruik van een kogelvanger, die alle afgeschoten kogels opvangt, in combinatie met een affuit (oplegsteun) veel kleiner, namelijk beperkt tot een gebied tussen oplegpaal en kogelvanger. In de concept-Handreiking wordt derhalve geadviseerd het gebied tussen de oplegpaal en de kogelvanger als onveilige zone te nemen. Dit komt neer op een denkbeeldig rechthoek met 2 zijden van 8-10 meter en 2 zijden van 2x2 meter plus de breedte van de kogelvanger. Tevens wordt in de concept-Handreiking geadviseerd de onveilige zone zover mogelijk van omliggende percelen te situeren.

Bij incidentele schietactiviteiten binnen de inrichting is de situatie anders. Ervan uitgaande dat er bij incidentele activiteiten (maximaal 12 keer per jaar) geschoten wordt op open veld, wordt in de concept-Handreiking een onveilige zone van een grotere omvang en een andere vorm geadviseerd.

Ons inziens is het praktisch niet wenselijk in de Activiteitenregeling de omvang van de verschillende onveilige zones te regelen. Omdat daarenboven de situering van de onveilige zone locatiespecifiek is, dringen wij erop aan het vijfde lid van dit artikel niet op te nemen in de Activiteitenregeling en de regels omtrent omvang en situering van de onveilige zone over te laten aan de gemeenten, die immers aanvullende regels kunnen stellen in hun plaatselijke verordening.

Blijft het vijfde lid in stand, dan stellen wij voor daarin de onveilige zone bij gebruik van kogelvangers aan te geven, namelijk het gebied tussen de oplegpaal en de kogelvanger. Concreet betekent dit een denkbeeldig rechthoek met 2 zijden van 8-10 meter en 2 zijden van ieder 2x2 meter plus de breedte van de kogelvanger. In het vijfde lid dient dan een uitzondering gemaakt te worden voor incidentele schietactiviteiten binnen de inrichting. De omvang en situering van de onveilige zone voor deze incidentele activiteiten kunnen door de gemeenten aan de hand van de Handreiking worden bepaald en eventueel in een verordening worden vastgelegd.

Het zesde lid heeft betrekking op de registratie van een aantal gegevens. Nu voor traditioneel schieten een vrijstelling geldt van de algemene geluidsnormen en de verplichte kogelvangers alle kogels opvangen is het de vraag waarom het noodzakelijk zou zijn om bepaalde gegevens in het kader van dit Activiteitenbesluit te registreren.

III. Zienswijze over wijziging artikel 1.2 met betrekking tot de begripsomschrijving van 'inrichting type C', sub a, van het Activiteitenbesluit

Met de inwerkingtreding van het gewijzigde Activiteitenbesluit zullen inrichtingen die onder de werking van de IPPC-richtlijn vallen een type C-inrichting worden. In het ontwerp van de wijziging van het Activiteitenbesluit wordt in de artikelsgewijze toelichting, artikel 1, onderdeel B, onder 2, 2^e alinea (Staatscourant 2009, nummer 41, 2 maart 2009, p. 37) gesteld dat '...de algemene regels *in principe* gebaseerd zijn op de beste beschikbare technieken (BBT)...'

Ons college vraagt zich hierbij af of voor alle installaties/activiteiten de betreffende BBT-documenten zijn geraadpleegd. Indien dit namelijk niet het geval is zullen mogelijk verouderde voorschriften rechtstreeks van toepassing zijn. Dit kan niet de bedoeling van de wetgever zijn. Dat artikel 8.11, zesde lid, van de Wet milieubeheer ertoe strekt het bevoegd gezag te verplichten, indien de algemene regels achterlopen op de BBT, in afwijking van de algemene regels alsnog voorschriften te stellen die gebaseerd zijn op BBT is een makkelijke weg. Ons inziens dient de wetgever, alvorens deze wijziging in werking treedt zich ervan te vergewissen dat de rechtstreeks werkende voorschriften – zoals opgenomen in het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling – BBT zijn.

Wij verzoeken u de in deze brief gestelde zienswijzen met betrekking tot het ontwerp van de wijziging van het Activiteitenbesluit en het ontwerp van de wijziging van de Activiteitenregeling mee te nemen in de definitieve besluitvorming.

Inspraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:

Verzenddatum: 26 maart 2009

Wijzigingsbesluit

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Art. 1.1	<p>In artikel 1.1. van het <u>Activiteitenbesluit</u> wordt de begripsomschrijving van het traditioneel schieten ingevoegd (Ontwerpwijzigingsbesluit onderdeel A). Ingevoegd wordt: ‘traditioneel schieten: door schutterijen en schuttersgilden in de provincies Gelderland, Noord-Brabant en Limburg in permanente of éénmalige schietinrichtingen met buksen (geweren) schieten vanaf een vaste standplaats op een stilstaand doel in de buitenlucht.’</p> <p>Ten aanzien van deze begripsomschrijving hebben wij het volgende op te merken.</p> <p>Het Activiteitenbesluit heeft alleen betrekking op activiteiten binnen een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Volgens artikel 1.1 van de Wet milieubeheer is een inrichting: elke door de mens bedrijfsmatig of in omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht. Wat betreft het criterium ‘pleegt te worden verricht’ is aangegeven dat de activiteit gedurende een bepaalde periode of met een zekere regelmaat wordt verricht, hetgeen in de jurisprudentie bevestigd wordt. Een eenmalige inrichting is ons inziens een contradictio in terminis. Een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer is per definitie niet eenmalig. Eenmalige activiteiten binnen een inrichting vallen onder het regime van de permanente inrichting en zijn niet als aparte inrichting te kwalificeren. Eenmalige schietactiviteiten buiten inrichtingen vallen niet onder inrichtingenbegrip van de Wet milieubeheer, omdat niet voldaan wordt aan het criterium dat de activiteit pleegt te worden verricht.</p> <p>Onze conclusie is dat eenmalige activiteiten alleen onder het Activiteitenbesluit vallen als zij verricht worden binnen een (permanente) schietinrichting en dat eenmalige activiteiten buiten een inrichting niet als inrichting zijn aan te merken. De term ‘eenmalige schietinrichting’ dient ons inziens derhalve geschrapt te worden.</p>	<p>De begripsbepaling van “traditioneel schieten” in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit is mede naar aanleiding van deze opmerking gewijzigd (zie onderdeel A van het wijzigingsbesluit).</p>

Wijzigingsregeling

Nr.	Artikel	Opmerking Inspraak	Reactie VROM
1	Art. 4.111	<p>In de <u>Activiteitenregeling</u> wordt ‘§4.8.7. Traditioneel schieten Artikel 4.111’ ingevoegd (Ontwerpwijzigingsregeling onderdeel AA). Ten aanzien van deze paragraaf hebben wij het volgende op te merken.</p> <p>In het tweede lid van artikel 4.111 staat dat het geweer bevestigd is aan een oplegsteun. De term ‘oplegsteun’ is geen eenduidig begrip en kan dus ruim worden geïnterpreteerd. In de schutterswereld is de term affuit een vaststaand begrip. Doordat het geweer wordt bevestigd in de affuit wordt de schietrichting van het geweer zodanig ingeperkt dat de afgeschoten kogels in de kogelvanger terecht komen. Ons voorstel is het tweede lid als volgt te formuleren: ‘Het geweer waarmee geschoten wordt is bevestigd in een affuit, die zodanig is afgesteld dat alle afgeschoten kogels worden opgevangen in een voorziening.’</p> <p>In het derde lid van artikel 4.111 worden eisen gesteld aan de voorziening voor het opvangen van kogels. Hoewel niet expliciet aangegeven, is de beoogde strekking van dit lid dat dergelijke voorzieningen verplicht zijn binnen schietinrichtingen. Ook in de concept-Handreiking Limburgs Traditioneel Schieten (<i>van de provincie Limburg, MD</i>) is een verplichting binnen schietinrichtingen gebruik te maken van kogelvangers opgenomen. Bij incidentele schietactiviteiten bijvoorbeeld schutterfeesten binnen een schietinrichting, waarbij doorgaands gebruik wordt gemaakt van meerdere tijdelijke schietbomen, is het echter in de praktijk bezwaarlijk om alle schietbomen te voorzien van kogelvangers. Vandaar dat in de concept-Handreiking is bepaald dat bij incidentele activiteiten binnen een inrichting onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een raapverplichting. Aan artikel 4.111 moet ons inziens een nieuw lid worden toegevoegd dat bij incidentele schietactiviteiten binnen een schietinrichting die maximaal 12 keer per jaar plaatsvinden voorzieningen voor het opvangen van kogels niet verplicht zijn. Hieraan zou moeten worden toegevoegd dat bij incidentele activiteiten ook het gebruik van een affuit niet verplicht is. Het heeft immers geen zin om te schieten met behulp van een affuit als geschoten wordt op open veld.</p> <p>In het vierde lid komt de term ‘paal’ voor. Bij traditioneel schieten wordt echter de term ‘schietboom’ gebruikt in plaats van ‘paal’.</p> <p>In het vijfde lid van artikel 4.111 is de omvang van de onveilige zone - een denkbeeldig vierkant met zijden van 25 meter - geregeld. Zoals ook in de concept-Handreiking wordt gesteld, is de onveilige zone bij gebruik van een kogelvanger, die alle afgeschoten kogels opvangt, in combinatie met een affuit (oplegsteun) veel kleiner, namelijk beperkt tot een gebied tussen oplegpaal en kogelvanger. In de concept-Handreiking wordt derhalve geadviseerd het gebied tussen de oplegpaal en de kogelvanger als onveilige zone te nemen. Dit komt neer op een denkbeeldig rechthoek met 2 zijden van 8-10 meter en 2 zijden van 2x2 meter plus de breedte van de kogelvanger. Tevens wordt in de concept-Handreiking geadviseerd de onveilige zone zover mogelijk van omliggende percelen te situeren.</p> <p>Bij incidentele schietactiviteiten binnen de inrichting is de situatie anders. Ervan uitgaande dat er bij incidentele activiteiten</p>	<p>De voorschriften t.b.v het traditioneel schieten zijn gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p>

		<p>(maximaal 12 keer per jaar) geschoten wordt op open veld, wordt in de concept-Handreiking een onveilige zone van een grotere omvang en een andere vorm geadviseerd.</p> <p>Ons inziens is het praktisch niet wenselijk in de Activiteitenregeling de omvang van de verschillende onveilige zones te regelen. Omdat daarenboven de situering van de onveilige zone locatiespecifiek is, dringen wij erop aan het vijfde lid van dit artikel niet op te nemen in de Activiteitenregeling en de regels omtrent omvang en situering van de onveilige zone over te laten aan de gemeenten, die immers aanvullende regels kunnen stellen in hun plaatselijke verordening.</p> <p>Blijft het vijfde lid in stand, dan stellen wij voor daarin de onveilige zone bij gebruik van kogelvangers aan te geven, namelijk het gebied tussen de oplegpaal en de kogelvanger. Concreet betekent dit een denkbeeldig rechthoek met 2 zijden van 8-10 meter en 2 zijden van ieder 2x2 meter plus de breedte van de kogelvanger. In het vijfde lid dient dan een uitzondering gemaakt te worden voor incidentele schietactiviteiten binnen de inrichting. De omvang en situering van de onveilige zone voor deze incidentele activiteiten kunnen door de gemeenten aan de hand van de Handreiking worden bepaald en eventueel in een verordening worden vastgelegd.</p> <p>Het zesde lid heeft betrekking op de registratie van een aantal gegevens. Nu voor traditioneel schieten een vrijstelling geldt van de algemene geluidsnormen en de verplichte kogelvangers alle kogels opvangen is het de vraag waarom het noodzakelijk zou zijn om bepaalde gegevens in het kader van dit Activiteitenbesluit te registreren.</p>	
--	--	--	--

onderwijs e.d.). Het verdient aanbeveling en innerlijk consistente formulering te hanteren.

Artikel 2.18 lid 1, en onder f en g

In artikel 2.18 lid 1 staat na toepassing van het ontwerpbesluit:

"1. Bij het bepalen van de geluidsniveaus, bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19, 2.20 dan wel 6.12, blijft buiten beschouwing:"

"f. het ten gehore brengen van onversterkte muziek met uitzondering van die gevallen waarvoor bij

gemeentelijke verordening regels zijn gesteld.

g. het traditioneel schieten, met uitzondering van die gevallen waarvoor bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld"

Uit deze formulering volgt dat zodra er een gemeentelijke verordening is waarin regels zijn gesteld (welke regels dan ook!), het ten gehore brengen van onversterkte muziek dan wel het traditioneel schieten niet buiten beschouwing blijft bij het bepalen van genoemde geluidsniveaus.

In de toelichting op onderdeel N van het ontwerpbesluit staat:

"Het derde wijzigingsonderdeel voorziet erin dat bij gemeentelijke verordening ook voor 'traditioneel

schieten' afwijkende regels over geluidsniveaus kunnen worden gesteld. Deze wijziging volgt op de

motie Vietsch (Kamerstukken 2007-2008, 29 383, nr. 90), waarin de regering wordt verzocht om een vrijstelling voor geluid op te nemen voor traditioneel schieten door schutterijen. Daarvoor is het eerst nodig dat deze activiteit onder het Activiteitenbesluit wordt gebracht, aangezien deze activiteit ten tijde van de motie vergunningplichtig was. In dit wijzigingsbesluit wordt het traditioneel schieten derhalve uit de vergunningplicht gehaald. Hiervoor wordt verwezen naar categorie bb van de bijlage en de toelichting daarbij. In dit artikel wordt een vrijstelling verleend van de algemene geluidsnorm voor traditioneel schieten. Wel is het mogelijk dat gemeenten regels stellen voor deze activiteit in de gemeentelijke verordening.

Het onderdeel over het 'ten gehore brengen van onversterkte muziek' is wat betreft de formulering

aangepast aan het onderdeel over 'traditioneel schieten'."

Uit deze toelichting blijkt dat het de bedoeling is dat bij gemeentelijke verordening afwijkende regels over geluidsniveaus gesteld kunnen worden. Dit is in strijd met de formulering van art. 2.18 lid 1 en onder f en g, waaruit volgt dat ook voor onversterkte

20.10.12
muziek en traditioneel schieten de standaard geluidgrenswaarden moeten worden toegepast zodra er een gemeentelijke verordening is met regels over onversterkte muziek dan wel traditioneel schieten.

Aanpassing van de formulering van onderdeel f en g is derhalve gewenst.

Hierbij wordt nog opgemerkt dat behalve regels over geluidniveaus ook andere regels met het oog op geluidhinder in een verordening denkbaar zijn (zoals bijvoorbeeld venstertijden).

Artikel 2.18 lid 5

20.10.12
Dit artikellid is ongewijzigd. Echter, nu in art. 2.18 lid 1 onder f en g zowel voor onversterkte muziek als voor traditioneel schieten, naar een gemeentelijke verordening wordt verwezen, is het vreemd dat artikel 2.18 lid 5 de mogelijkheid voor het stellen van regels bij gemeentelijke verordening wel opent voor onversterkte muziek, maar niet voor traditioneel schieten. Aanpassing is derhalve gewenst.

Artikel 3.15

Het nieuwe lid 7 van dit artikel, waarin dit artikel niet van toepassing wordt verklaard op windturbines op zoneringsplichtige industrieterreinen, schiet zijn doel voorbij. Uit de toelichting op dit artikellid kan worden afgeleid dat het de bedoeling is dat voor windmolens de WNC-curve geldt bij gevoelige gebouwen en gevoelige terreinen, en dat windmolens niet volgens de beoordelingssystematiek op grond van de Wet geluidhinder beoordeeld dienen te worden.

Echter, door heel artikel 3.15 buiten toepassing te verklaren voor windmolens op gezondeerde industrieterreinen, vervalt dus ook de toepassing van de WNC-curve voor die windmolens, omdat dat in dezelfde artikel 3.15 (lid 3 en grafiek 3.15) is opgenomen. Aanpassing van artikel is derhalve gewenst.

Daarnaast wordt aandacht gevraagd voor de beoordeling van inrichtingen waarin windturbines met andere activiteiten of installaties zijn gecombineerd.

Bijvoorbeeld, op grond van lides van artikel 3.15 geldt voor een inrichting die naast een of meer windturbines ook andere installaties en/of activiteiten omvat, de WNC-curve van grafiek 3.15. Immers, de hele paragraaf 3.2.3 van het Activiteitenbesluit geldt voor inrichtingen waar maximaal 9 windturbines staan (ex art. 3.13 lid e), dus ook voor inrichtingen die naast een windturbine of windturbines ook andere installaties en/of activiteiten omvatten. Aldus zou voor een dergelijke inrichting door de aanwezigheid van een windturbine de toegestane geluiduitstraling variabel zijn ('vlootende grenswaarde'). Dit verdraagt zich slecht met de systematiek van de Wet geluidhinder. Men zou dan altijd met de toegestane geluidimmissies bij hoge windsnelheid rekening moeten houden. In het kader van het 'op slot zitten' van industrieterreinen is dat zeer ongewenst, nog afgezien van de vraag of het gewenst is dat geluidgrenswaarden voor

Inspiraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:
 Verzenddatum: 31 maart 2009
 Uw kenmerk:

Wijzigingsregeling

Nr.	Artikel	Opmerking Inspiraak	Reactie VROM
1	Art. 4.111	<p>In artikel 4.111 worden voorschriften vermeld, verband houdende met het traditioneel schieten. Behoudens de bij de KNSA aangesloten reguliere schietsportverenigingen, zijn tevens aangesloten vele schuttersgilden in de provincies Gelderland en Noord-Brabant en schutterijen in de provincie Limburg. Bij toepassing van de voorschriften in het artikel 4.111, worden in het bijzonder de activiteiten van de schuttersgilden in Noord-Brabant en Gelderland ernstig gedupeerd, zo niet onmogelijk gemaakt.</p> <p>In dit verband sluiten wij ons aan bij de bezwaren die reeds zijn geuit door [REDACTED] in hun brief van 28 maart jl. Wij vragen u deze voorschriften zodanig te wijzigen, dat het voortbestaan van de gildeactiviteiten niet wordt bedreigd.</p>	<p>Er heeft nader overleg plaatsgehad met de Brabantse en Gelderse schutterfederatie. Het betreffende artikel is mede naar aanleiding van dit overleg gewijzigd (zie onderdeel RR van de wijzigingsregeling).</p>

Inspiraakreacties op wijzigingen van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling

Inspreker:

Verzenddatum: 30 maart 2009

Wijzigingsbesluit

Nr.	Artikel	Opmerking Inspiraak	Reactie VROM
1	Art. 1.1	Traditioneel schieten. Wij stellen voor om de drie genoemde provincies verwijderen uit de tekst. Dit maakt het bereik limitatief, omdat bijvoorbeeld ook in de provincie Utrecht traditioneel wordt geschoten in schuttersgilde verband. (bijvoorbeeld het Groot Gaesbeeker Gilde, volledig genaamd het Groot Gaesbeeker Gilde of Sint Aechten Schuttersgilde van Soest is één van de oudste verenigingen binnen de gemeente Soest).	De begripsbepaling van "traditioneel schieten" in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit is naar aanleiding van deze opmerking gewijzigd (zie onderdeel A van het wijzigingsbesluit).
2	Art. 1.1	Artikel 1.1 en 2.18 Inrichtingen voor traditioneel schieten worden uit vergunningplicht gehaald. Uit de definitie van "traditioneel schieten" in artikel 1.1 blijkt dat dit alleen in Gelderland, Noord-Brabant en Limburg plaatsvindt (of mag plaatsvinden), terwijl in artikel 2.18 wordt aangegeven dat gemeentes bij verordening regels kunnen stellen. Dit impliceert dat traditioneel schieten ook in andere provincies mogelijk is.	De begripsbepaling van "traditioneel schieten" in artikel 1.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit is mede naar aanleiding van deze opmerking gewijzigd (zie onderdeel A van het wijzigingsbesluit).